Kasım 2017 / Sayı: 33 Fiyatı: 13 TL

Yaratıcı gençlik platformu

#280karakter
biraz şov bizce

JR. campaign

www.campaignjr.com

Web Summit 2017 günlüğü

Ayın sanatçısı: Ali Harmancı

Süper kahraman filmlerinin evrimi

YGA

Her başarı, bir birlikte başarma hikayesidir.

www.yga.org.tr

İzel Özten (25)
JR. Yayın Yönetmeni

Yeni trend #280karakter

Twitter, ilk yıllarında Facebook'un egemenliği sebebiyle yeterince ses getiremese de kendi kitlesini oluşturmaya başlamış ve sonrasında 140 karakterlik "mikro blog" olarak birçok kişinin en favori platformlardan birine dönüşmüştü. Ama artık devir Twitter için de değişti ve tweet'ler için belirlenen karakter sınırı 280'e çıkarıldı. Daha ilk günden markalar bunu minik bir şova dönüştürerek en orijinal tweet'lerini atmaya başladılar. Kullanıcılar arasında bu yeniliği sevenler de gereksiz bulanlar da oldu. Diğer tüm güncellemeler gibi buna da alışacağımız günü sabırsızlıkla bekliyoruz.

16. YGA Zirvesi'ne adım adım
Türkiye'nin her köşesinden binlerce lise ve üniversite öğrencisinin başvurduğu 16. YGA Zirvesi'ne seçilenler 25 Kasım'da Zorlu PSM'de buluşacak. İnternetten de izlenebilecek bu büyük etkinlik hakkındaki detayların hepsine Serious sayfalarımızdan ulaşabilirsiniz.

Kasım ayı kapağımızda da daha üniversite birinci sınıftayken YGA – Young Guru Academy'ye seçilen Ali Harmancı, çevre kirliliği ve doğanın geri dönüşümsüz bir şekilde tüketilmesinden yola çıkarak bu güzel tasarımı hazırladı. Creativity sayfalarımızda da kendisinin ilgi çekici röportajını bulabilirsiniz.

Spordan modaya, yemekten sanata birçok içeriğin yer aldığı yeni sayımızın tadını çıkarmak için sayfaları çevirmeye başlayın. :)

Herkese keyifli okumalar.

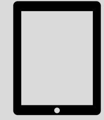

30 Yaş ve Altı için

Yaratıcı gençlik platformu

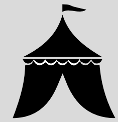
Açık büfe web sitesi campaignjr.com

Tüm mobil cihazlarda varız

Henüz yok, seneye inş.

Gerçek zamanlı, 360, organik etkinlikler

Eğitimlerimiz de var, poğaçalı

@campaignjr | campaignjr | jrbycampaign | junior@campaigntr.com

Yayın Yönetmeni
İzel Özten
izel@campaigntr.com

Ex Yayın Yönetmeni ve Yayın Danışmanı
Seda Büktel
seda@campaigntr.com

Yazı İşleri
Semiha Ahmed *semiha@campaigntr.com*
Müjde Bayındır *mujde@campaigntr.com*

İmtiyaz Sahibi
LIFT Dijital İletişim Hiz. A.Ş. adına
Ömer Erdem omerdem@campaigntr.com

Yönetim
Ertuğ Özdemir **Yönetici Ortak**
ertug@campaigntr.com

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Onur Ezer onur@lifttr.com

Dijital Operasyon
Egemen Özten egemen@stuff.com.tr

Fotoğraf
Gürkan Çağlar gurkan@lifttr.com

Görsel Yönetmen
Yılmaz Mermer yilmaz@campaigntr.com

Reklam ve Projeler
Onur Ezer onur@lifttr.com

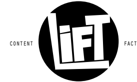
Video İçerik
Fatih Yalçınkaya fatih@lifttr.com
Ozan Baş ozan@lifttr.com

Eğitim academy@lifttr.com

İdari / Mali
Selçuk Ak selcuk@lifttr.com
Cansu Özkaya muhasebe@lifttr.com

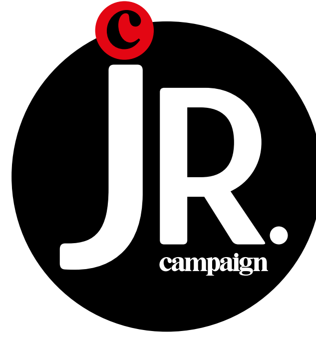
Katkıda Bulunanlar
Mehmet Akif Doğan
Deniz Kutluer
Alara Tukeler

Baskı
APA UNIPRINT Basım San. ve Tic. A.Ş.
Ömerli Mah. Hadımköy-İstanbul Cad.
No: 159 34555 Arnavutköy / İstanbul
Tel: 0212 798 2840

LIFT Dijital İletişim Hiz. A.Ş.
Yeşilce Mah. Göktürk Cad. Çeşni Sok.
No:4, Kat:2 Seyrantepe - İstanbul
+90 212 286 3579
www.lifttr.com

campaign Türkiye
Köşe Yazarları ve Konuk Yazarların görüşlerinin sorumlulukları kendilerine aittir. Campaign Türkiye, dergisinde yayınlanan ilanların sorumluluğu ilan sahiplerine aittir. Campaign Türkiye, basın ve yayın ilkelerine uymayı taahhüt eder.
ISSN 2146 - 7986

KASIM 2017

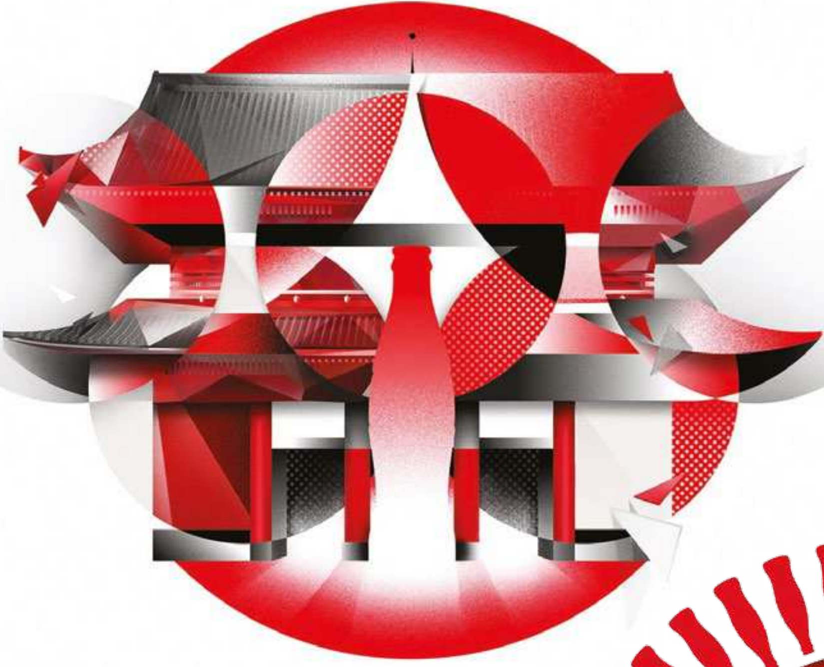

sf. 12

CREATIVITY

Coca-Cola ve Adobe olimpiyatlar için bir arada

Coca-Cola ve Adobe yeni bir iş birliğine başlayarak 2020 Tokyo Olimpiyatları için tasarlanan eserleri sergilemeye başladı. Coke x Adobe x You isimli proje kapsamında Coca-Cola'nın logo, renk, tasarım gibi ikonik unsurları 2020 Tokyo Olimpiyatları için tasarımcılar tarafından birer sanat eserine dönüştürüldü. Coca-Cola ve Adobe iş birliklerini duyurduktan sonra İspanya, Almanya, Güney Afrika ve Japonya gibi ülkelerden 15 tasarımcıya brief vererek bu isimlerden çalışma yapmalarını istedi.

Coca-Cola'dan James Sommerville "Tasarım 130 yıldır Coca-Cola'nın kalbinde yer alıyor. 2020 Tokyo'nun yapılacağının açıklanmasıyla Adobe ile iş birliği yapmak için çok heyecanlandık. Profesyonel bir sanatçı olmak ya da sanatçı olmaya çok hevesli biri olmanız fark etmez, bu ayrıcalık herkes için" diyerek sanatçıları bu projeye katkıda bulunmaları için davet etti.

Sanatçıların yapması gereken Coke x Adobe x You sitesine girerek Coca-Cola asetlerini indirmesi ve Adobe Creative Cloud'da yer alan herhangi bir programı kullanarak sanat eserini yaratması ve sonrasında da sosyal medya hesapları ya da Behance'te #cokexadobexyou etiketiyle paylaşması.

Mülteci çocuklar bienal için poster tasarladı

Aktivist giyim markası reflect, Suriyeli çocuklar ile gerçekleştirdiği sanat terapisi atölyesinde yeni bir projeye imza attı ve mülteci çocuklar bienal için poster tasarladı. Programda 15. İstanbul Bienali'nin "iyi bir komşu" teması ele alındı. Hamdi Ulukaya Girişimi Startup Destek Programı içerisinde yer alan reflect'in Small Projects İstanbul ile birlikte gerçekleştirdiği atölye sonunda mülteci çocukların tasarımları bienal posterlerine uygulandı ve şehrin farklı noktalarına yayıldı.

Hamdi Ulukaya Girişimi Startup Destek Programı içerisinde yer alan aktivist giyim markası reflect, modaya sosyal sorumluluk bilinci taşıma anlayışını yeni bir proje ile pekiştirdi. Her koleksiyonda farklı bir sosyal meseleye odaklanmayı hedefleyen reflect, bir süredir Suriyeli mülteci çocuklar ile yürüttüğü sanat terapisi atölyelerini bu kez giyimin dışına taşıdı.

Atölyeden çıkan sonuçları bienal posterlerine uygulayan reflect, dört farklı posteri şehrin farklı noktalarına yaydı. Bienal posterlerine alternatif olarak üretilen posterler, izleyiciyi 12 Kasım'da sona eren olan bienale farklı bir bakış açısıyla yönlendirmeyi amaçladı.

Sokak sanatı, piksel sanatı ile birleşti

Sokak sanatı dendiğinde ilk akıllara gelen sprey boyayla yapılan mural çalışmalar olsa da Johan Karlgren, nam-ı diğer Pappas Pärlor, çocukları ile birlikte bu sanat dalına başka boyut kazandırıyor. Video oyunlarından ve popüler kültürden ilham alan Johan ve çocukları Zelda ile Kai, piksel sanatını sokak kültürü ile birleştiriyor. Çalışmalarında seramik taşlar kullanan Karlgren, Space Invader gibi diğer sokak sanatçılarının aksine, Pappas Pärlor Qixels adını verdiği ve birbirine su ile yapışan piksel desenleri kullanıyor.

Çocukları ile birlikte 8-bit video oyunlarına bayıldıklarını belirten Johan'ın eğlenceli çalışmalarında Hulk, Pokemon, The Simpsons, Robocop, Süper Mario ve Star Wars kahramanlarını görmek mümkün. Pappas Pärlor'ın çalışmalarını merak edenler onu Instagram'dan takip edebilir.

KEŞKE BEN YAPSAYDIM

Ceren İçdem (25)
Art Direktör, YouthWorks

KÜNYE

Marka: Vogue
Kampanya: Elle Fanning's Fan Fantasy
Yayın: 2017

Bir görsel iletişim tasarımcısı olarak ağzım açık izlediğim ve imrendiğim pek çok iş var. Farklı disiplinlerden fark yaratmış işlerle kendi yaratıcı yönümü beslemeye gayret ediyorum.

Vogue'un YouTube kanalında yayınlanan "Elle Fanning's Fan Fantasy" isimli bir buçuk dakikalık video da tam olarak böyle işlerden biri benim için. Kendine has mizahıyla "art direction"ı çok başarılı bir şekilde birleştirmeyi başaran bu iş, ilk saniyelerinden itibaren izleyiciyi yakalamayı başarıyor.

Basit kelime oyunlarını ucuzlaştırmadan çok tadında bir tavırla yansıtmayı başarmışlar.

Tabii beni daha çok etkileyen kısım; renkler, tipografi, desenler ve kamera açıları oldu. Bütün bu öğeler ve fikir son derece destekleyici ve etkili şekilde kullanılmış. İşin yazar ve art tarafının müthiş bir uyum içinde olduğu gözüme sokuluyor adeta. "Art direction ile nasıl şahsına münhasır mizah yapılır?" sorusu üzerine aklıma ilk gelecek işlerden biri.

Aslında bütün fikir; yetenekli, genç oyuncu Elle Fanning'in soyadından ileri geliyor. Bu absürt durumu; gerek desenler, gerek müzik, gerek tipografiyle izlemesi çok keyifli bir işe dönüştürmeyi başarmışlar.

Aklıma geldikçe izlediğim bu naif işin bir parçası olmayı çok isterdim. Hadi hep beraber: Keşke ben yapsaydım!

Airbnb, LEGO evinde kalma fırsatı veriyor

Airbnb, "Night At" kampanyasının kazananına bir gecelik LEGO evinde kalma ve hayalindeki LEGO projesini gerçekleştirme fırsatı veriyor.LEGO evi, marka deneyimi yaşatmak amacıyla Eylül'de Danimarka'nın Billund şehrinde açıldı. 12 bin metre karelik ev 25 milyon LEGO parçalarıyla dolu. Şimdi de LEGO, Airbnb ile iş birliği gerçekleştirerek bir aileye bir gece bu evde kalma şansı veriyor. Yarışmaya katılanların "Sonsuz LEGO donanımına sahip olsaydınız ailenizle ne inşa ederdiniz?" sorusuna yanıt vermeleri gerekiyor. Kazanan yarışmacılar aileleriyle birlikte 24 Kasım'da Danimarka'ya uçarak tüm bir gece boyunca LEGO yatakları, oyuncakları ve eşyalarıyla dolu bu evin tadını çıkarma fırsatını yakalayacak.

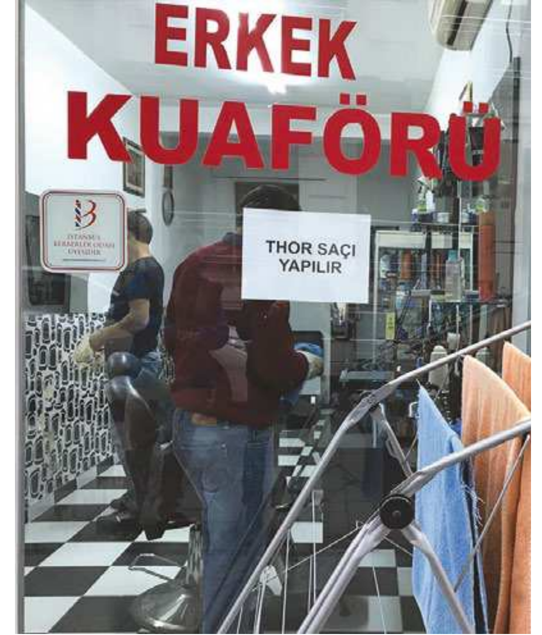

Thor: Ragnarok esnafların gözdesi oldu

Thor'un yeni filmi Thor: Ragnarok için 4129Grey tarafından yapılan gerilla reklam çalışmasında, filme ait ögeler esnaf ilanları olarak dükkanlardaki yerini aldı. Özellikle Eminönü ve Tahtakale esnafının dükkanına astığı ve kimi zaman eleman aradığı, kimi zaman ilginç ürünlerin geldiğini duyurduğu, kimi zaman da yol tarifi sorulmaması gerektiğini söylediği ilanlar bu sefer Thor: Ragnarok filmi için camlara asıldı.

Üçüncü filmde yeni imajı ile karşımıza çıkan Thor'un saçına gönderme yapan ve berbere asılan "Thor saçı yapılır", filmin fragmanında gördüğümüz ve Hela'nın parçalara ayırdığı Mjölnir'in yok olmasını vurgulayarak nalbura asılan "Thor çekici Mjölnir kalmamıştır" ile yeni filmle beraber ilk kez daha çok konuştuğuna şahit olduğumuz Hulk'a gönderme yaparak perdeciye asılan "Hulk yeşili perde geldi" gibi ilanlarla yerel bir strateji izlendi ve yerel içgörülerden yararlanıldı.

HAYATIM REKLAM

Reklamcı olma sebebim:
Ayakta kalabilmek için birçok meslek grubu olmasının yanında hayatın en serbest hayal dünyasının var olduğu ve üstüne üstlük o hayal dünyasının özgürce yansıtıldığı pek meslek dünyası yoktur. Herkes için geçerli olduğu gibi benim de bu 'meslek dünyası' içinde kendime bir rol seçmem gerekiyordu. Sonuç olarak gittim de her şeyi dilim el verdiğince yazabildiğim mesleği seçtim: Reklamcılık! Bazı kısıtlamalar dışında özgürce yazabiliyor ve dilimizi en iyi şekilde kullanarak kendimi yaratıcılığımla ifade edebiliyordum. Ya şair olacaktım ya da reklamcı. Reklamcılığı seçtim.

İş tanımım vs. gerçekte yaptığım:
Metin yazarlığı kökenini tutup dijitalde güzel işler yapmaya çalışıyorum.
"Sen şimdi ne oldun?", "Sen şimdi ne iş yapıyorsun?" diye sorduklarında; reklamcıyım ben diyorum. "Hıı, bizim de tanıdık var bilmem ne mahallesinde o da reklamcı, birçok kişiye tabela yapıyor bak iş istersen onunla konuşurum!" diye aldığım geri dönüşler... İşte anladınız siz beni. Aslında evet, iş tanımım tam olarak bu: Bir fikri her mecraya yedirebilmek. Daha fazla da dijitalde var olabilmek. Sosyal medya adının hakkını verebilmek.

Birlikte çalışmak istediğim markalar / kampanyalar:
Hayal ettiklerini, yaşadığımız dünyaya yansıtmak isteyen heyecanlı ve yenilikçi markalarla çalışmayı çok isterim. Rolls-Royce gibi güçlü, Adidas gibi etkileşimli ve Apple gibi sattıran markalar mesela. Bir de büyük esnaf için küçük dokunuşlarla etkili iletişim kanalı oluşturmak benim için harika bir kampanya.

Kariyerimle ilgili en büyük hedefim:
Şimdilik su akar yolunu bulur diyelim ama şu da bir köşede dursun: Kulvar 1: Kendi ajansımın küçük dokunuşlarla büyük işler başarması. Tabii ki kendi reklamcılık anlayışımla. Kulvar 2: Taraftarı olduğum kulübün bir parçası olarak kulübün dijital ve sosyal medya departmanında etkin konumda olabilmek.

Sektörü sevmeme / sektörden soğumama neden olan etkenler:
Reklamcılık içten gelen bir meslek olduğu için geçmişten gelen bir bağ var aramızda. Bu yüzdendir ki yaratıcılık ile yazmayı harmanlamak, sektörü sevmek için yeterli. Sektörden soğutacak etkenler varsa bunlara stajyerlerin uzun sürelerce stajyer olarak çalıştırılıp sektörden soğutulmasını örnek verebilirim. Yani soğutandan soğuyorum, sektörden değil.

Birlikte çalışmak istediğim ünlü:
Ata Demirer ile bir dijital kampanya içinde çalışmayı çok isterim. Hatta aynı filmde bile oynayabiliriz. Enerjisinin çok etkili olduğuna inanıyorum. Jake Gyllenhaal ile de muhteşem işler çıkarabiliriz.

Örnek aldığım kişiler:
Dijital reklamcılığın babası benim idolümdür: Alex Bogusky. Bir de reklamcılığı ikna olarak gören William Bernbach.

Şimdiye kadarki en favori çalışmam:
Her gün vücudumuzu yenilediğimiz gibi düşüncelerimizi de kişisel gelişimimizi de yeniliyoruz. Bu yüzden şu an en favori çalışmam şu'dur diyebileceğim çalışmam yok. Bunu 1 sene sonra süslü püslü bir şekilde anlatacağım.

Burak Mutlu (24)
Freelance Sosyal Medya Uzmanı

Geçtiğimiz ayın öne çıkan **kampanyaları**

Burger King, bu ay da en büyük rakiplerinden biri olan McDonald's'ı hedef alırken Salt Bae de Google'ın Pixel 2'yi tanıttığı reklamda karşımıza çıktı.

Şehrin caz hali başlıyor
27. Akbank Caz Festivali için bu sene de TBWA\Istanbul tarafından hazırlanan reklam filminde İstanbullular bir anda, şehri saran cazla ve dev müzik aletleriyle karşılaşıyor.

Didem Soydan ve Yener Çevik'ten rap şov
Vodafone FreeZone için hazırlanan videoda "VadiBenim" şarkısını rap şarkıcısı Yener Çevik seslendirirken, ünlü model Didem Soydan da videoda League of Legends karakterlerinden "Riven" olarak görünüyor.

10 milyon kişi "Biz Onu Çok Seviyoruz" dedi
Turkcell'in 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'na yönelik hazırladığı "Biz Onu Çok Seviyoruz" reklam filmi sosyal medyada izlenme rekoru kırdı. Türk bayrağının başrolde olduğu reklam filmi, üç günde 10 milyon izlenme sayısına ulaştı.

Doğanın enerjisi kadınların gücüyle birleşiyor
Elidor'un yeni reklam filminde 22 farklı kadının birbirinden farklı ve heyecanlı görüntüleri yer aldı. Başarılı reklam filminin ilgi çekici yanlarından biri ise kadınların gücünün doğa ile birleşmesi oldu.

Salt Bae ismiyle dünya çapında büyük bir üne sahip olan **Nusret Gökçe**, **Google Pixel 2**'nin global kampanyasında yer aldı.

Regl tabuları yıkılıyor
Bodyform ve Libresse, AMV BBDO ajansı iş birliğiyle regl tabularını yıkan bir reklam filmi hazırladı. Reklam filminde markaların adet kanamasını göstermek için sıklıkla kullandığı mavi sıvı yerine kırmızı sıvı kullanılıyor.

Influencer'lar soruyor, Google cevaplıyor
Google, Droga5 iş birliği ve influencer'lardan aldığı destekle hazırladığı yeni reklam filminde akıllı telefonu Pixel 2'nin tüm özelliklerini anlatıyor. Filmde Nusret Gökçe, nam-ı diğer Salt Bae de karşımıza çıkıyor.

Burger King, yine McDonald's'ı hedef aldı
Burger King, Cadılar Bayramı'na özel hazırladığı kampanyayla tüm palyaçolara büyük bir hizmet sundu. Hızlı yemek zinciri, 31 Ekim'de palyaço kostümü ile gelen ilk 500 müşterisine bedava Whopper verdi.

Asda ile fantastik bir yolculuk
Asda'nın Saatchi & Saatchi Londra imzalı "The Imaginarium" adındaki Noel temalı yeni reklam filminde fantastik bir fabrikada Noel pudingi ve çörekleri hazırlayan ren geyiklerini ve parmak insanları ziyaret ediyoruz.

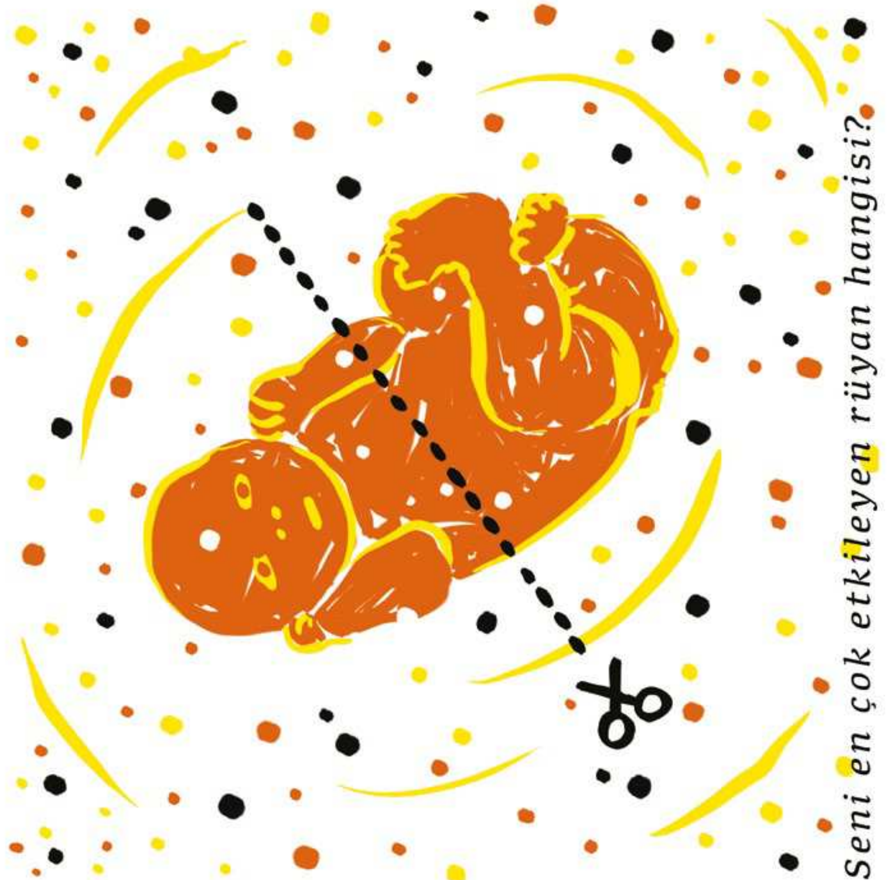
Campaign Türkiye'de kreatif ve art direktörlerin çizimleriyle yer aldığı Handmade sayfalarını JR.'a da taşıdık. Buradaki tek kural; 30 yaş üstü gi-re-mez!

Doruk Akı (25)
Freelance Grafik Tasarımcı

1992 yılında bir Mart sabahı dünyaya gelen Doruk Akı, ilkokul eğitiminden sonra İstanbul Atatürk Anadolu Lisesi'ne gitti. Lisans eğitimini ise Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Tasarım bölümünde tamamladı. Kendini illüstrasyon alanında dünyaya tanıtmayı amaçlayan Doruk, hala bireysel bir gelişim sürecinde olduğunu paylaşıyor. Rüya görmeyi ve doğru orantılı olarak uyumayı da seven genç tasarımcımız müzik dinleyerek ve hayal kurarak ruhsal dengesini kuruyor. Bunun yanında hayvanları çok seven Doruk, onlardan biri olmayı da çok istiyor. Çocukluğundan beri ayrılamadığı bilgisayarıyla halen fazlasıyla zaman geçiriyor; öyle ki klavyesinde WASD gözükmüyor. Karaokeyi de seviyor; komşularına da sevdiğini belli ediyor. Kendisinden bir de fantastik kurgu hayranı olduğunu ve bu kurgunun temas ettiği her şeye -kitap, film, müzik, dizi- bayıldığını öğreniyoruz. İllüstrasyonlarına konu olan figürler, temalar ve semboller, Doruk'un düşünme yapısının bu noktasına referans veriyor.

Sen de Handmade sayfalarında yer almak istiyorsan örnek çizimlerini junior@campaigntr.com'a bekliyoruz.

Raistlin Majere

Guild Wars 2

Ayın Jr. sanatçısı: **Ali Harmancı**

Junior tasarımcı Ali Harmancı (27), Kasım sayımızın kapağında insanların doğa için harekete geçmesini teşvik ediyor.

İzel Özten

142 sn

Ali Harmancı kimdir? Kaç yaşındadır, nereden mezundur, şimdi hangi işle meşguldür?
Gazi Üniversitesi Görsel İletişim Tasarımı bölümünden mezun oldum. 1. sınıfta, geleceğini birlikte başaran, sosyal bilinçli liderlerini yetiştiren YGA - Young Guru Academy'ye seçildim. Güzel Sanatlar Fakültesi'nden bir öğrenci olarak YGA'ya girmiş olmama herkes şaşırıyordu. Ama aslında sosyal inovasyonlar, ancak farklı alanlarda çalışanların birlikte başarması ile hayata geçiyor. Özellikle de etkili iletişimin en büyük ihtiyaçlardan biri olduğunu gördüm ve bu alanda sorumluluk aldım. Yapılan anlamlı işleri en güzel ve etkili şekilde kitlelere duyurmak görselleştirmek gerekiyor.

Çizime ilgin nasıl ve ne zaman başladı?
Çizim, lise sona kadar sınıfta sıraların üzerine yaptığım bir etkinlikti diyebilirim. Neyse ki öğretmenlerim çıldırmadan önce üniversitede dijital platformlara geçtim, 2D ve 3D tasarıma hızlı bir başlangıç yaptım.
Edindiğiniz her yetenek ve bilgi, birbirinden farklı branşta olsalar da aralarında bağ kurduğunuz an birlikte gelişiyor. Bu yüzden illüstrasyon ve tasarım, ardından fotoğrafçılık, video prodüksiyon, 2D animasyon ve 3D animasyon derken sanal gerçeklik içerikleri üzerine çalışmaya başladım.

Bu alanda şimdiye kadar neler yaptın? Şimdiden sonraki planların neler? Şu sıralar üzerine çalıştığın bir proje var mı?
Çalıştığım projeler de her şeyde olduğu gibi birlikte başarılmış çıktılar. Mezun olduğum bölümden arkadaşlarım Emre Köşker ve Ekin Can Acar ile birlikte çiziyor ve tasarlıyoruz.
Birlikte Zeroone adında bir giyim markası oluşturduk. Sosyal sorumluluğun sanatını yaptığımızı düşünüyorum. Aldığınız her ürün ile elde edilen kârın %40'ını anlamlı bir projeye bağışlamış oluyorsunuz. Ekip olarak bu projelerin içinde bizzat çalışarak etkilerini görmek ayrı mutluluk veriyor.
Aynı zamanda YGA mezunları olarak CNN Türk'te yayınlanan Bilin Deneyin adında bir televizyon programı çekiyoruz. YGA'nın bilimi sevdirmek için yaptığı projelerinden biri. Amacı ise çok basit; Çin'e gittiğinizde anlamak ve anlaşılmak için Çince bilmeniz gerekiyor. Yaşadığımız dünyada ise ortak dil bilim. Çocuklar bilimin özü ile tanışsın ve erken yaşta bu dili konuşmaya başlasınlar istiyoruz.

Çalışmalarında genelde nasıl bir tarz seçiyorsun? Nelerden ilham alıyorsun?
Her tasarım için üzerlerinde yazan güzel sözlere yakışır anlamlar taşımasına çaba gösteriyoruz. Tarzı seçiyoruz diyemeyiz, daha çok içinde olmasını istediğimiz anlam tarzı belirliyor. İlhamın kaynağı ise insanlığı sevgide birleştiren Yunus Emre'nin güzel öğretileri. Onun sevgisini insanlara hissettirebilmek, gelecek için yapabileceğimiz en güçlü harekettir.

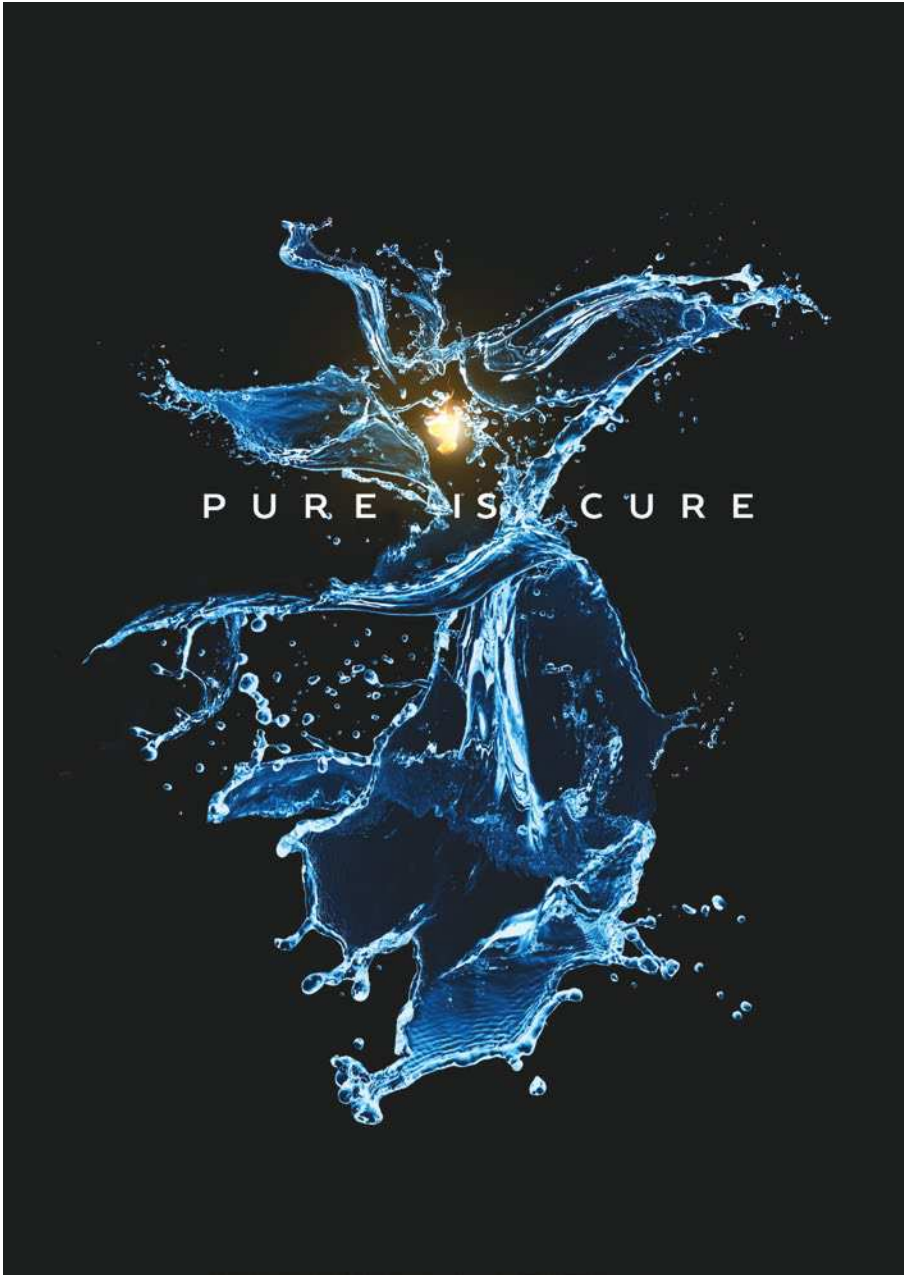
JR. kapağında yer alan çalışmada sana ilham veren ne oldu?
Zeroone tasarımlarımızdan biri, bensizliği anlatıyor. Çoğumuz, gördüğümüz sorunlara karşı tepkiyi başkalarını suçlayarak veriyor. Çevre kirliliği ve doğanın geri dönüşü olmadan tüketilmesi buna örnek olabilir. Birey olarak kendimiz de çevreye zarar veriyoruz. Doğayı, kendi bencil isteklerimizden kurtarmakla harekete başlayabiliriz. Yunus Emre'nin söylediği gibi, insan önce kendini bilmeli ve tanımalı, ancak yaratıcıya olan sevgisi ile yaratılana daha özenle bakabilir.

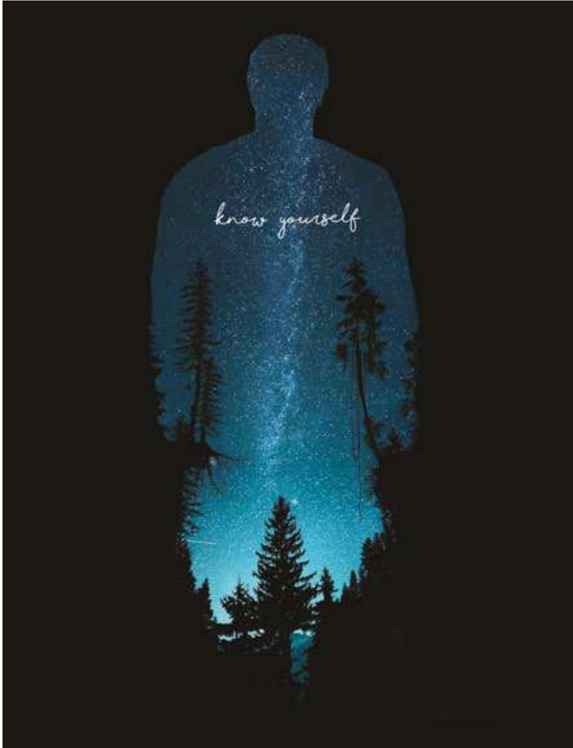
Türkiye'de ve dünyada örnek aldığın isimler kimler?
Bu konuda krediyi Behance ve Pinterest gibi paylaşım platformlarına vermek istiyorum. Tasarım ve çizime yeni başlamış sanatçıların, tarz ve teknik arayışı içinde çıkan çalışmaları beni her zaman etkilemiştir. Buna 'kafa açmak' dersek farklı kültürlerde yetişmiş, trendlere ayak uydurmaktan çok kendi tarzını arayan sanatçıları araştırmak lazım.

Kariyerindeki en büyük hedefin nedir?
Sürdürülebilir bir gelecek için ortaya çıkan projelere elimden geldiğince yardımcı olmak isterim.

Bu alanda ilerlemek isteyenlere neler önerirsin?
Mezun olduğumda yaptığım hatayı yapmamalarını öneririm. Bir süre kalbimi aç bırakıp mutluluğunu önemsemeden çalışabileceğimi düşündüm. Kendi işimi kurup ardından çok paralar kazanıp, belli bir noktaya geldiğimde kalbime dönüp iyiliğe sebep olacak işler yapabilirim dedim. İşler büyüdükçe daha fazla vakit ayırmak gerektiğini atlamışım sanırım ve 'o nokta'da belli olan bir şey değilmiş. Şu anda insanlığın hayrına projelerde yer alırken hayatımı kuruyorum. Kalbim de aç değil.

Look with Your Mind
See with your Heart

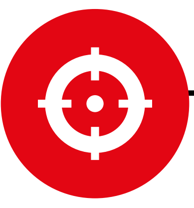

PURE IS CURE

know yourself

MY MATH IS
INTEGRATION
NOT DIFFERENTIATION

NO
NATURE
NO
FUTURE

SERIOUS

16. YGA Zirvesi 25 Kasım'da Zorlu PSM'de

Türkiye'nin her köşesinden binlerce lise ve üniversite öğrencisinin başvurduğu 16. YGA Zirvesi'ne seçilenler 25 Kasım'da Zorlu PSM'de buluşacak. Yeni haberiniz olduysa ya da başvurunuz olumsuz sonuçlandıysa dert etmeyin. YGA Zirvesi'ni herkes canlı yayında internetten takip edebilecek.

YGA Hayal Ortakları ve YGA mezunlarının ilham veren birlikte başarma hikayelerini anlatacağı zirvede iş dünyası ve akademinin önde gelen isimleri konuşmacı olacak. Bu seneki konuşmacılar şöyle: Harvard ve MIT'den Prof. Mehmet Toner, Koç Holding Yönetim Kurulu Başkan Vekili Ali Koç, Bağımsız Yönetim Kurulu Üyesi Ahmet Bozer, YGA Başkanı Asude Altıntaş, Sanatçı Dicle Olcay, CNNTURK Genel Müdürü Erdoğan Aktaş, NEF icra Kurulu Başkanı Erden Timur, AGT Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Söylemez, FİBA Yönetim Kurulu Üyesi Murat Özyeğin, Turkcell CEO'su Kaan terzioğlu, Vestas CEO'su Olcayto Yiğit, TAV CEO'su Sani Şener ve YGA Kurucusu ve Yönetim Kurulu Başkanı Sinan Yaman.

YGA nedir?

YGA -Young Guru Academy- 2000 yılında Türkiye'de kurulan, uluslararası bir sivil toplum kuruluşudur. Birlikte başarabilen sosyal bilinçli liderler yetiştirir.

YGA'lılar nasıl yetişir?

YGA'ya her yıl 50 binin üzerinde lise ve üniversite öğrencisi başvurur. 5 aşamalı mülakatla 50 kişi seçilir. Seçilen YGA'lılar bilim insanı, akademisyen ve uluslararası tecrübesi olan üst düzey yöneticilerden oluşan; aralarında Aziz Sancar, Mehmet Toner, Doğan Cüceloğlu, Faruk Eczacıbaşı, Ahmet Bozer gibi isimlerin olduğu YGA Hayal Ortaklarından beslenir; aynı zamanda, YGA'nın sosyal inovasyonlarında 5 bin saatin üzerinde gönüllü çalışırlar. YGA'nın global partnerleri Harvard, MIT, Duke ve UC Berkeley ile yapılan stratejik ortaklık kapsamında bu üniversitelerden gelen öğrenciler de sahada YGA'lılarla birlikte çalışır.

YGA'lılar ne yapar?

YGA'lılar daha iyi bir dünya için geliştirdikleri teknolojilerle dünyada ilklere imza atarlar. YGA'lıların birlikte projelendirip, hayata geçirdiği sosyal inovasyonlar:

- Dünyanın en akıllı bastonu WeWALK
- Türkiye'nin ilk yüzer güneş enerjisi sistemi Hydrosolar
- 200 bin engellinin hayatını kolaylaştıran platform Hayal Ortağım
- Bilimi sevdiren TWIN Bilim Seti

YGA bugüne kadar inovasyon ve teknoloji alanında dünya çapında 10 ödül aldı:

- Hayal Ortağım, teknoloji dünyasının Oscar'ı olarak gösterilen GSMA'de, iki kez dünya birinciliğine layık görülen tek proje oldu.
- Yenilenebilir enerji alanında dünyanın ilk "Hibrit Jeotermal Güneş Enerji Santrali"ni kuran YGA mezunları MIT Innovators Under 35'ta yılın Öncü Yenilikçisi ödülüne layık görüldü.
- Birleşmiş Milletler nezdinde dünyadaki en iyi örnekler arasında gösterilen Hayal Ortağım ve WeWalk projeleri, New York'ta 150 ülke temsilcisine anlatıldı.
- YGA mezunları, Forbes dergisi tarafından 2 kez Yılın İnovasyon Lideri seçildi.
- YGA, 2016 ve 2017 yıllarında "Great Place to Work" seçildi. %100 güven endeksiyle Avrupa'da listeye giren ilk ve tek STK oldu. Yüksek güven iklimi ile dünyaya ilham olması için GPTW Ambassador seçildi.

YGA nasıl kaynak yaratır?

YGA'nın özkaynağını; kitlesel fonlama ile 20 bini aşkın bireysel destekçi, 50'nin üzerinde stratejik hayal ortağı uluslararası firma ve YGA mezunlarının sürdürülebilir bir YGA için kurdukları girişimler oluşturur. Bu girişimlerin teknoloji ve yenilenebilir enerji alanlarında geliştirdikleri inovasyonlara iki örnek:

- Türkiye'nin en büyük Yüzer Güneş Enerjisi sistemi İstanbul Büyükçekmece Gölü üzerine kuruldu.
- Dünyayı en iyi rehberlerin sesinden keşfetmenizi sağlayan yürüyüş turu uygulaması Piri 120 binin üzerinde kullanıcıya ulaştı ve uygulama mağazası seyahat kategorisinde 1. oldu.

YGA, birlikte başarabilen sosyal bilinçli liderler yetiştirir.

Sena Hayta (27)
Creative Group Head, The Others

214 sn

Masanın diğer tarafı: **İş görüşmeleri**

Birçoğunuz iş görüşmelerinde yeni olabilirsiniz ancak durum sandığınız kadar korkutucu değil. İşte bu noktada dikkat etmeniz gereken birkaç önemli nokta var.

Bu zamana kadar kaç başvuru yaptım, kaç kere iş görüşmesine gittim bilmiyorum ama hepsi çok gergin, çoğunlukla sıkıntı veren sorularla dolu, kimi zaman da çok öğretici oldu. Her seferinde bir öncekinden daha iyi olsa da tam olarak orada neyi doğru neyi yanlış yaptığımı tartamıyordum. Yönetici arkadaşlarımdan tüyolar alıyordum, provalar yapıyordum ancak o yarım saat işler değişebiliyordu. Heyecandan kendimi yanlış ifade ettiğim, yaptığım en önemli projeleri atladığım ya da işi alacağım diye abartılı cümleler kurduğum oluyordu. Bu davranışlar o kadar anlık refleksler halinde gelişiyordu ki ancak tecrübeyle bir diğer görüşmede yontma fırsatı buluyordum.

Geçen ay ilk defa tam olarak nerelerde yanlış yaptığımı anlama fırsatım oldu. Çünkü bu sefer masanın diğer tarafındaydım ve Jr. reklam yazarı pozisyonu için birçok adayla görüşme fırsatı buldum. Bu süreç için atılan ilk mail de dahil olmak üzere görüşmenin püf noktalarını daha iyi anladım. Öncelikle ilk defa masanın diğer tarafında olduğum için anlamam ve kavramam gereken şeyleri bir kenara yazdım, daha sonra da gelen adayları empatiyi de elden bırakmadan nasıl değerlendireceğimi planladım. Bu süreçle ilgili derlediğim bu yazıda hem departman-aday uyumu hem de adaylarda fark ettiğim, benim de önceden yaptığım bazı falsolu davranışlardan bahsedeceğim:

Mail'in uzunu kısası olur

Gelen başvuru maillerini incelerken ilk dikkatimi çeken mail'de adayların yazdığı ön yazılar oldu. Mail adayla karşılaştığım ilk yer olduğu için bu yazıları da değerlendirmeye çalıştım ancak çoğu zaman gelen özgeçmişin ve portfolyonun "uzun" bir özeti olan ve farklılık yaratmak için gereksiz ayrıntıya girilmiş yazılarla karşılaştım. Bu konuyla ilgili sadece birkaç mail okuyacak olsam eminin bu metinler bana uzun gelmezdi ancak adayları inceleyen ve bu süreçte en az 30 kişinin başvurusuna bakan kişi olarak kısa ve öz anlatım yapanların maillerini daha profesyonel buldum ve ilk izlenimim daha olumlu oldu. Bu süreçte karşıdaki kişinin çok fazla mail incelediğini düşünerek biraz da stratejik bir mail body'si yazılmasını daha doğru buluyorum.

CV-ception

CV ilk değerlendirme için çok önemli, hepimiz bunun farkındayız. Reklam sektöründe efsaneleşmiş başvuru hikayeleri ile büyümüşken klasik CV şablonlarıyla başvuru yapmak hoş değil ancak çok farklı düzende hazırlanmış CV'ler de işi zorlaştırıyor. "Özgeçmiş"ten ziyade geçmiş ve şimdiki zaman arasında düzensiz bir şekilde sıralanan kişisel bilgiler, eğitim ve tecrübelerin, zaman sıralarının birbirine karıştığı dokümanlar kafamı çok karıştırdı. Alternatif bir CV göndermek istenmesinde sorun yok ancak klasik şablonlardaki akışı kullanmak, inceleyen kişinin daha kolay anlamasını sağlayabilir. Uzun CV'lerin sıktığını düşünüp 1 sayfada toplayan çok eksik bilgi bırakmış olan adayların yanı sıra kısa CV'nin kendini anlatmadığını düşünenler de aşırı didaktik bir anlatım ile her şeyi aktarmaya çalışarak CV ve portfolyoyu bir araya getiren çok uzun bir sunum hazırlamış. İletişim temel amacımız olduğu için bunu ilk etapta basit ve anlaşılır kılmak aslında adayı da değerlendirmeyi sağlıyor. Çok karışık, farklı bir düzlemde yer alan ve anlaşılması zor dokümanlar bu süreci değerlendiren taraf için çok zorlaştırıyor. En rahat algıladığım ve bu etapta diğerlerine göre daha olumlu değerlendirdiğim başvurular temiz bir grafikle anlatılmış, klasiğe yakın CV'ler ve web sitesi olarak düzenlenmiş profesyonel portfolyolar oldu.

Ben kimim? Peki ya, biz kimiz?

Gelelim en etten kemikten taraf iş görüşmelerine. Yaptığımız işin doğası gereği derdimizi anlatmak en önemlisi. Her iki tarafın da bu konuda en iyi kartlarını oynaması gerekiyor. Yaratıcı ekipte beraber çalışacağım bir iş arkadaşı seçmek hiç kolay bir süreç değil. Temsil ettiğim ajansın bir kültürü, haliyle diğer ajanslardan farklı bir çalışma düzeni var. Aramıza katılacak kişinin ekip üyeleriyle anlaşabilecek, sektörün en büyük problemleri arasında yer alan mesai gibi bazı sıkıntılı ve stresli süreçlerde bizim de bulunduğumuz gibi bazı fedakarlıkta bulunabilecek, yaptığımız işte ona verilen sorumlukları yerine getirebilecek biri olması gerekiyor. Ajansın nabzına göre şerbet vermek isteyen adaylar, kendilerini ve iş deneyimlerini anlatırken yapmadığı ya da olmadığı gibi davranınca konuya uzak olduğunu anlaşılabiliyor. Adayın yapabileceklerini karşıdakine inandırması için öncelikle kendine inanması gerekiyor. Bu süreçte aday "ben kimim"i anlatırken ajansı temsilen görüşme yapan kişi de "biz kimiz"i hep düşünüyor. Bu nedenle bunun farkında olarak gerçekçi bir diyalog geçmesi bu görüşmenin olumlu geçmesini ve ileride her iki tarafın da mutsuz olmayacağı bir deneyim yaşamasını sağlar.

Ahiret soruları

Adayın yetkinliklerini anlamak için bazı sorular sormak elbette ki gerekiyor ve işin en zor ancak önemli kısmı burada başlıyor. Kendinle ilgili en iyi 3 özellik gibi anket sorusu sormak sıkıcılığına yakalanmadım ama adaya verilecek sorumlulukları yerini getireceğini anlamak için bazı sorulara başvurdum. Bu noktada empati kurabilen bir insan olduğum için ilk başta biraz zorlandım çünkü ben de kısa bir süre önce aynı taraftaydım ve karşımdakini hazırlıksız yakalayacak, zor durumda bırakacak "kurumsal" sorular sormak istemiyordum. Karşımdakinin heyecanını soğutmak istediğim için görüşmenin sohbet kıvamında geçmesini sağlıyordum ki aynı seviyede konuşalım ve birbirimizi anlayalım. Burada iş artık tecrübeye kalıyor. Yanlış değil ancak ajansın yapısına uymayacak, verilen sorumlulukların yapılamayacağını düşündüren bir cevap, süreci muhtemelen olumsuz etkiliyor. Bu noktada ilanda yazan istenen özelliklere ve ajansın daha önce yaptığı işlere bakarak sorulara hazırlıklı olunabilir. Daha önce çalıştığınız yerlerden farklı işler yapan bir yer ile görüşme yapıyor iseniz görüşmede temel yetkinliklerinize ağırlık verip, yeni alanlarda da bunu uygulayabileceğinizi gösterecek bazı örnekler vermeniz faydalı olabilir.

Uzun lafın kısası sakin, anlaşılır ve karşı tarafı anladığınızı göstererek yapılan görüşmelerin daha olumlu geçtiğini tecrübe ettim. Fikir satmanın ilk yolu "kendi" fikrini satmakmış onu anlamış oldum.

Bu süreçte en az 30 kişinin başvurusuna bakan kişi olarak kısa ve öz anlatım yapanların maillerini daha profesyonel buldum ve ilk izlenimim daha olumlu oldu.

Kurumsal sosyal sorumlulukta **iletişimin dengesini sağlamak** kime düşer?

Pelin Arslan (26)
Genç İDA

İletişimin beraberinde gelen "kurumsal sosyal sorumluluk" hakkında her bir detay yeterince biliniyor mu? Genç İDA'nın bu soruya bir cevabı var.

66 sn

Merhaba, iletişim sektörünün hem genç hem de duyarlı üyeleri. Burada duyarlı kelimesinin altını çizmek istiyorum. Çünkü artık toplumsal fayda, değer yaratmanın aracı olmanın ötesine giderek bir gereklilik haline geldi. Müşteri adına iletişimi yürütmenin yanı sıra yaşadığımız topluma ve toplumun sorunlarına katkı veya sosyal dezavantajlara çözüm getirecek şekilde örmek gerekiyor. İşte bu örgünün markalar tarafından toplumsal hassasiyetle hayata geçirilen formatına "Kurumsal Sosyal Sorumluluk" diyoruz ama bazen tam olarak hedef-kitle gibi temel taşları değil, projenin pazarlama faaliyetlerine aracı olma ihtimaline odaklanarak harekete geçiyoruz. Bu nedenle bir projeyi hayata geçirmeden önce doğru noktaya ulaşmak ve markanın imajına katkı sağlayabilmek için iletişim dilini tam olarak oturtarak çalışmakta fayda var.

"Amaç" yola çıkmadan önce düşünülmesi gereken en önemli nokta. Arkamıza dönüp baktığımızda bu sorunun cevabını bilmiyorsak sonuçsuz çalışmalar ortaya çıkıyor. Amacı kaybettiğimizde işin başında yanımıza aldığımız sağduyu da kaybolmaya başlıyor.

Son yılların akılda kalan sosyal sorumluluk projelerine baktığımızda görüyoruz ki hedef kitleye "gerçek" katkı sağlayacak fikirlerin "samimiyet"le sürdürülmesi amaca ulaşmanın en önemli püf noktası. Yapılan iş böyle olunca fikri benimseyen kitle ardından başkalarını da getiriyor. Hani çocukken halat çekme yarışması oynardık ve elimiz acıdığında ipi bırakırdık ya; artık kitleler kurumsal sosyal sorumluluk projelerini elleri acıyana kadar bırakmıyor. Ne zaman ki fayda alamıyor ya da inancı kalmıyor o zaman ipi bırakıyor.

Biz iletişimcilerin görevi ise bu ipi sağlamlaştırmak, kopmasını önlemek ve hedef kitle ipi bıraktığında karşı taraftan ipi çeken markanın yani projesinin düşmesini önlemek ve en önemlisi aradaki beraberliği sürdürülebilir hale getirmek.

Web Summit 2017 günlüğü

Açılış konuşması Stephen Hawking tarafından yapılan ve 60 bin katılımcısına etkileyici bir şekilde hitap eden Web Summit, Lizbon'u etkisine aldı ve konuşmacılar yılın öne çıkanlarını gözler önüne serdi.

G. Şeyma Sarıkök (29)
Stratejist ve Fotoğrafçı

Barkın Özdemir (22)
Content Creator

187 sn

Lizbon'un kalbi bu sene 170 ülkede attı. Dünyanın en büyük teknoloji zirvesi sıfatını altı sene içerisinde alnının akıyla kazanmış olan Web Summit, bu sene 60 bin katılımcı ve 20 bin şirketi dört gün boyunca ağırladı. Etkinlik her yıl bulunduğu şehri tamamen hakimiyeti altına alıyor. Lizbon bu sene de dört bucak Web Summit'e bürünmüştü. 60 bin katılımcıyı duyduktan sonra endişelenmemek mümkün değil. Fakat şehirde sizi neredeyse 24 saat boyunca meşgul edecek sosyal etkinlikler mevcut. Geçen sene ilk defa gerçekleşen Surf Summit bu sene de etkisini korurken gece de 'networking' aktivitelerine devam edebileceğiniz Night Summit, yıllar sonra bizi hala eğlendirmeye devam etti.

Etkileyici bir başlangıç yaptığımız Web Summit'in açılış konuşması Stephen Hawking tarafından gerçekleştirildi. Etkinlik için nabızlar yükselmişti ve biz gözümüzü ilk günün ilerleyen saatlerinde Panda Conference ve Content Makers alanında açtık ve ilgimizi çeken birkaç konuyu farklı başlıklar altında ele aldık.

Dijitalde bizi neler bekliyor?

Dijital hayatımızda yer edinirken her fırsatta konuştuğumuz gibi dur durak dinlemiyor. Web Summit'te öne çıkan başlıklardan biri de "devrim" oldu. Her adım zaten bir dijital devrim olarak anılırken, tasarım aşamasından entegrasyona adaptasyon hayli zaman alıyordu. En çok konuşulan konulardan biri artık bu boşluğun kapandığını ve tasarım, entegrasyon ve adaptasyon üçgeninin daha dinamik bir hal aldığı oldu. Ryanair tarafından geliştirilen, dijital odaklı biletleme sistemi sayesinde marka 20 milyon kullanıcıya erişiyor ve dünyanın en yaygın kullanılan seyahat uygulaması niteliğini kazanıyor.

Etkileyici bir başlangıç yaptığımız Web Summit'in açılış konuşması Stephen Hawking tarafından gerçekleştirildi.

GİRİŞİMCİLERE TAVSİYELER

Bu sene 2 binden fazla girişimciye ev sahipliği yapan zirvede öne çıkmak biraz zor olabiliyor. Aklınızda girişim olarak yer almak varsa değerlendirmeniz gereken birçok konu bulunuyor. Bunlardan ilki bağlantı kurmak. Girişiminizin hedef aldığı Web Summit konularını uygulama üzerinden belirleyerek ilgili kişilerle temasa geçmek doğru bir adım olacaktır. Standınızı renklendirmek, ışıklandırmak ve promosyon hazırlamak yüzlerce stand gezen kalabalıkta öne çıkmanızı sağlayacaktır. Night Summit ve ilgili alandaki oturum katılımcıları mutlaka bulunmalı ve sosyalleşmeye hazır olmalısınız. Fakat bu da bir ekip çalışmasını gerektiriyor; bir partner, herhangi bir konuşma esnasında sizi daha baskın ve dolayısıyla dinlenebilir kılar. Web Summit'ten sonra kendinizi hedeflediğiniz yatırımcı, potansiyel iş ortağı ve hedef kitlenizdeki etkin kişilere kendinizi hatırlatmalı ve iletişimde kalmalısınız.

RAKAMLARLA WEB SUMMIT 2017

- 170 ülkeden 59,115 katılımcı ve 2,600 basın mensubu etkinlikte yer aldı.
- Teknolojide kadın atılımıyla kadın katılımcıların oranı %42'ye çıktı.
- Kullanılan fiber kablo miktarı Everest Dağı'nı 8 kere çıkabiliyor.
- 205 bin geri dönüştürülebilir kağıt bardak kullanıldı.
- 1.200 konuşmacı sahne aldı.
- 2.100 girişim Web Summit'te yerini aldı.
- 2.2 milyon wi-fi oturumu kullanıldı.

Akıllı telefonların donanımları sayesinde özel hizmetle daha da yakınlaşacağımız bir dönem bekliyor bizi. Panda Conference'da buna örnek gösterilen bir diğer konu ise Hilton Honors uygulaması. Bu uygulama ile resepsiyon ortadan kalkıyor ve akıllı cihazınız talep ettiğiniz veya ihtiyaç duyduğunuz hizmetlerin anahtarları haline geliyor. Robotlardan önce (aman alınma Sofia), dijital yaşam insan gücünün yerine geçmesin?

Girişimcilik kültürünü zenginleştiriyor

Zirve her yıl yüzlerce girişimciyi ihtiyacı olan kaynak ve bağlantılarla buluşturuyor. Girişimlerden bazıları aradan kolaylıkla sıyrılabiliyor. İşte Web Summit'in en favori girişimleri:

- Contentful: Bir içerik yönetim sistemi olan contentful, adaptasyon, dağılım ve yönetim konusunda oldukça iddialı. Kampanya yönetiminde en az dört kat daha hızlı bir süreç, yeni platform adaptasyonu ve yazılım verimliliğinde artış sağlıyor.
- Flow.ai: Kullanıcı arayüzüne kolay entegrasyon sağlayan, etkileşimli bir AI chatbot ve araç kiti sunuyor.
- Snips: AI sesli platform

Katılımcılar arasında...

Geçtiğimiz senelerde bahsettiğimiz gibi Web Summit networking için oldukça elverişli bir zirve. Her yıl kendini bu konuda geliştirmesi, yeni fikirlerin, iş birliklerinin ve arkadaşlıkların zirveyi daha arzu edilir hale getiriyor. Bu yüzden Web Summit uygulaması zirvenin temel taşlarından birini oluşturuyor. Yaka kartlarındaki kare kodlar sayesinde kartvizit kaosuna son veriyor, sosyal entegrasyon sayesinde ilgili olabileceğiniz kişilerle kolayca bağlantı sağlayabiliyorsunuz.

Robotlar ve yapay zeka

Artık robot dediğimiz zaman ilk aklımıza gelen isimlerden biri Sofia. Evet, Sofia geçtiğimiz günlerde ilk vatandaşlık alan robot. Hanson Robotics'in hızla çalışmalarına devam ettiği ve geçen seneden hepimizi korkuttuğu Sofia'nın yanı sıra yeni robotu Einstein, sahne ışıklarını biraz çaldı diyebiliriz. Stephen Hawking açılış konuşmasında yapay zekanın insanlığın iyiliği için geliştirilmesine yönelik gerçekleştirdiği konuşma Web Summit'e bu konunun damgasını vuracağı sinyalini yakmıştı. Hawking yapay zekanın yüzyıllardır dünyaya ve doğaya yaptığımız zararı biraz da olsa telafi edebileceği kanısında. Takipteyiz Sofia!

HAZIR LİZBON'A GİTMİŞKEN...

Lizbon harika bir şehir. Fakat Web Summit şehri ve katılımcıları yutuveriyor. Dolayısıyla şehrin ruhunu tamamen teneffüs etmek istiyorsanız mutlaka kaçamaklar yapmanız gerekiyor. İşte size birkaç öneri:

- Sintra
- Belem Kalesi
- Portas do Sol
- Alfama sokakları
- LX Factory
- Bit pazarları önerebileceğimiz kaçamak noktaları.

Geleceğin işvereni **Mya ile tanışın**

Gittiğiniz iş görüşmelerini ve yaşadığınız stresi bir düşünün. Artık tüm bu geleneksel yöntemlerin yapay zeka ile değiştirilmesi planlanıyor.

Simon Chandler **265 sn**

Eyal Grayevsky, insanların, işe alım sürecindeki etkisini azaltmaya yönelik bir fikir geliştirdi. Grayevsky'e göre, 2012'de ortağıyla kurduğu yapay zeka şirketinde yeterince etnik çeşitlilik bulunmuyor.

Çeşitliliğin gelişimi ise Mya'nın yardımı ile sağlanacak. Mya, adaylar ile görüşüp onların kişilik özelliklerini, özgeçmişini ve göreve yaraşır olup olmadığını değerlendirecek. Mya, insan işverenlerin aksine, adayları performansa dayalı ve tarafsız bir şekilde değerlendirmek için programlandığından adayın ırkına, cinsiyetine veya dış görünümüne önem vermeyecek. Böylece, insanlar tarafından yapılan bütün haksızca yargılar ortadan kaldırılmış olacak.

Hangi şirketlerin Mya'dan yararlandığı henüz bilinmiyor. Ama Grayevsky, birçok büyük işveren ajansının tanışma ve değerlendirme süreci için yapay zekayı kullanmaya başladığını söyledi. Mya, adayları denetlerken iş tarifine uyumlarını ve işe karşı duydukları ilgiyi ölçmenin yanı sıra iş ile ilgili bilgilendirmeler de yapıyor.

Teknoloji endüstrisinin çeşitlilik anlayışında geride kaldığı apaçık ortada. Bu eşitsizlikten haberdar olan şirketler ve yöneticiler ise çözüm üretmek için hiç çaba sarf etmiyor. Her ne kadar bazı firmalar suçu "STEM kaynaklı eşitsizlik"e atmaya çalışsa da kabahat açık bir şekilde işverenlere ait. Bu karmaşık ve yüklü işin altından kalkamayan işverenler, önyargılarına yenilip birçok başarılı adayı mülakat sürecinde gözden çıkartıyor. Peki nasıl daha adil ve verimli bir işe alım süreci yaratabiliriz? Yapay zeka ile çalışmaya başlayan birçok firma bu soruya bir cevap buldu bile.

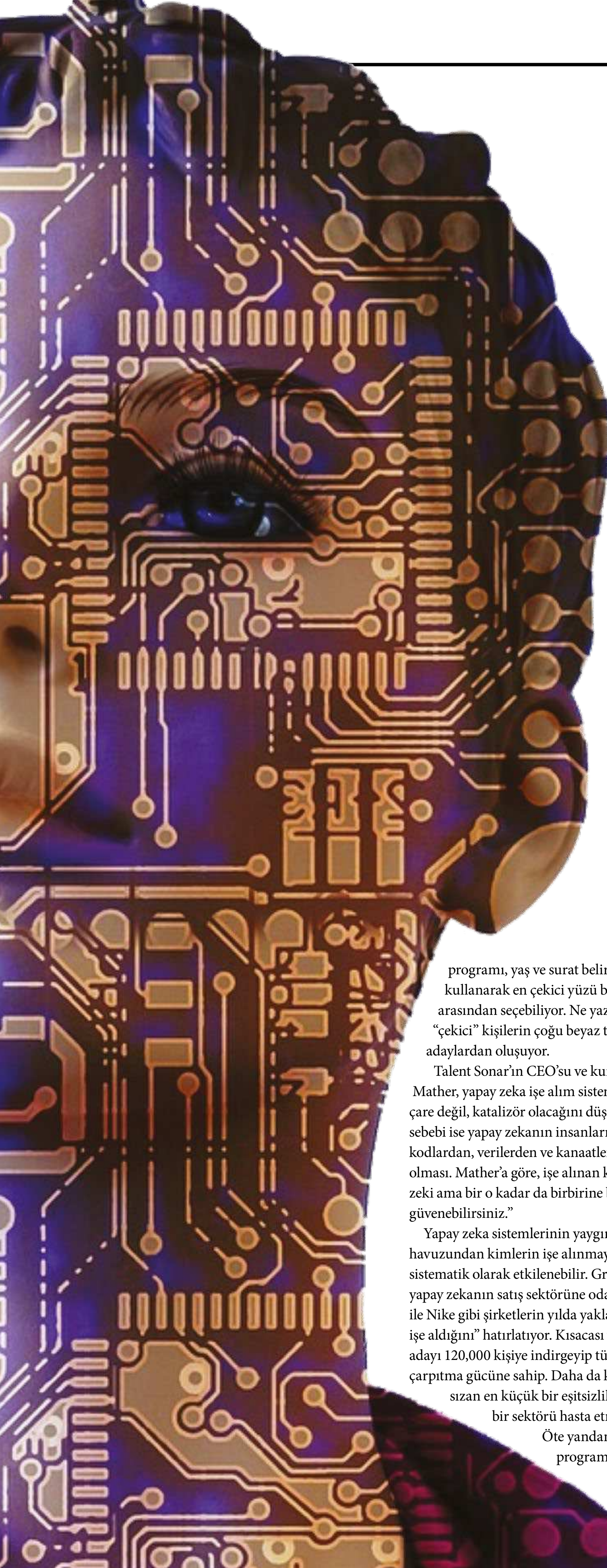
Önyargının işe alım sürecindeki etkisini kaldırmaya odaklı bir başka program ise HireVue. HireVue'nun muhakeme yeteneği, videolara ve yazışmalara dayanıyor. Video mülakatlarından elde ettiği 25,000'den fazla veri göstergesi ile en iyi adayları seçebiliyor. Adayların mimiklerini okuyabiliyor, konuşma şekillerini değerlendirebiliyor ve empati yetilerini ölçebiliyor. Bu gibi etkileyici özelliklere sahipken Intel, Vodafone, Unilever ve Nike tarafından tercih edildiğine şaşmamak gerek doğrusu. Hirevue'nun CTO'su, Loren Larsen, "Adaylar, etnik köken, yaş, cinsiyet veya eğitim geçmişleri göz önüne alınmadan aynı değerlendirmeye tabi tutuluyor" diyerek sistemin adaletine dikkat çekti. Bir insan işveren, günün gidişatı, ruh hali, kişisel problemleri veya önyargıları gibi keyfi ve öznel durumların etkisi altında kalarak adaylar hakkında yanlış hükümlere varabiliyor. Yapay zeka işveren ise, her adayı aynı mercekten inceleyerek adaya haksızlık edilmesinin önüne geçmiş oluyor.

Philips, Walmart ve daha birçok dev şirkete İK araçları sağlayan CEB'nin yönetim direktörü Aman Alexander, yapay zekanın işe alımda henüz yaygınlaşmamasına rağmen, İK'da her geçen gün önem kazandığını belirtiyor. Talebin, çoğunlukla nüfuzlu satıcılar tarafından öne sürüldüğünü ve devamlı arttığını söylüyor. Kısacası, makineleşmenin cazibesi, teknolojinin tarafsızlığından ve bir o kadar da verimliliğinden kaynaklanıyor.

HireVue ve Mya'dan sorumlu ekipler, işe alımı daha da eşit bir hale getirebileceklerine inanıyorlar. Şirketlerin, yapay zeka asistandan yararlanabilmeleri için öncelikle belirli kriterler oluşturmaları gerekiyor. Bu sayede, sistemden sorumlu kişiler, adayların nasıl bir ölçüte dayanarak yargılandığının tamamen farkında oluyor. Üstelik, sistemdeki verilerin sürekli olarak yenilenmesiyle daha da tarafsız ve adil bir sonuca ulaşılıyor.

Fakat unutulmaması gereken küçük bir detay var: Yapay zeka ancak işlenen verileri değerlendirebilir ve o verilerin kimler tarafından işlendiği meçhul.

Adalet ve doğruluğu yaymayı amaçlayan herhangi bir sistemi yeterince eşelediğinizde aslında ne kadar haksız ve esassız olduğunu görürsünüz. ProPublica, ihtiyadi suçları öngören polis algoritmasını inceledikten sonra, sistemin Afrika Amerikalılara karşı önyargılı olduğunu keşfetti. Beauty.AI'dan da bahsetmeden geçemeyeceğiz tabii. Bu yapay zeka

programı, yaş ve surat belirleme algoritmasını kullanarak en çekici yüzü bir grup fotoğrafın arasından seçebiliyor. Ne yazık ki, kararlaştırılan "çekici" kişilerin çoğu beyaz tenli ve koyu saçlı adaylardan oluşuyor.

Talent Sonar'ın CEO'su ve kurucusu olan Laura Mather, yapay zeka işe alım sistemlerinin, önyargıya çare değil, katalizör olacağını düşünüyor. Bunun sebebi ise yapay zekanın insanların oluşturduğu kodlardan, verilerden ve kanaatlerden yararlanıyor olması. Mather'a göre, işe alınan kişilerin "yetkin ve zeki ama bir o kadar da birbirine benzer olacağına güvenebilirsiniz."

Yapay zeka sistemlerinin yaygınlaşması ile aday havuzundan kimlerin işe alınmaya hak kazandığı sistematik olarak etkilenebilir. Grayevsky, Mya adlı yapay zekanın satış sektörüne odaklandığını ve "CVS ile Nike gibi şirketlerin yılda yaklaşık 100,000 kişiyi işe aldığını" hatırlatıyor. Kısacası yapay zeka, 500,000 adayı 120,000 kişiye indirgeyip tüm işe alım sürecini çarpıtma gücüne sahip. Daha da kötüsü, sistemin içine sızan en küçük bir eşitsizlik virüsü bile bütün bir sektörü hasta etmeye yeter.

Öte yandan, yapay zeka programları sayesinde işverenler, zamanlarının tümünü ve eksiksiz dikkatlerini, elemeyi geçen adaylara verebilir. Grayevsky, "Binlerce işverenle yaptığım konuşmalardan öğrendiğim bir şey varsa o da 24 saatlik bir günün hiçbirine yetmediği" diyor. Bütün adaylarla konuşmaya vakti olmayan işverenler ise içgüdülerine dayanarak ani kararlar vermek zorunda kalıyor. Yapay zeka sayesinde, işverenler, her adaya daha fazla zaman ayırabilecek ve adayı daha yakından tanıma fırsatına sahip olacak.

Eğer mühendisler ve programcılar görevlerini bilinçli bir şekilde yerine getirirse, yapay zeka tarafından yolumuza kazılan çukurları atlatabiliriz. Mya, öğrenmek için kullandığı verilere erişimini, kendi ayarladığı kontroller sayesinde kısıtlıyor. Yani, Mya'nın muhakemesi ve davranışları, işlenmemiş veriler tarafından değil, Mya Sistemleri'nin önceden dikkatle incelemiş ve müşterilerin de katkısının olduğu veriler tarafından şekilleniyor. Microsoft tarafından, yayınlanır yayınlanmaz kullanıcıların tesiri ile ırkçı davranışlar sergileyen Tay'in aksine, Mya'nın kadın-erkek ayrımcı düşünceleri ve etnik önyargıları benimsemesi engelleniyor. Mya'nın %100 adil ve önyargısız olduğu söylenemez. Fakat insanlar, programlama ve veri aktarma işlemlerinin bir parçası olduğu sürece bu sorun süregelecek.

Yapay zekanın tasarım amacı, önyargıdan yoksun bir işe alım sistemi oluşturmak olsa da durum gitgide kızışıyor olabilir. Y-Vonne Hutchinson'a göre, "Yapay zeka her derde deva olan bir ilaç değildir. Yapay zeka beşeri bir araçtır ve kimi zaman yaratıcıları ile aynı hataya düşer: Bir insan gibi düşünmek." Hutchinson, "Yapay zeka araçlarının sorunsuz çalışabilmesi için yaratıcıların hem çevrelerinde hem de kendi zihinlerinde var olan önyargıları saptayabilmesi gerekli" diyor. Kısacası programlar, yeterli denetimden geçmediği sürece, işverenler kendi önyargılarını başka bir varlığa aktarmış oluyor.

Yapay zekayı araç olarak kullanan bazı şirketler, bilhassa çeşitliliğin artmasına yönelik girişimlerde bulunuyor. Bu yapay zeka araçlarının arasından, iş ilanlarında değişiklikler ve düzenlemeler yapan Textio adlı yapay zeka editör öne çıkıyor. Textio sayesinde Atlassian gibi şirketler farklı kesimlerden adaylara ulaşabiliyor. Atlassian'da çeşitlilik ve hoşgörü departmanının başında olan Aubrey Blanche, "Şirketimiz, Textio'dan yararlanmaya başladığından beri kadın çalışan oranı %18'den %57'ye yükseldi" diye açıkladı.

Blanche, Textio'nun Atlassian'a sağladığı ikinci bir yararı "Kadın-erkek oranlarını eşitlemenin yanı sıra şirketimizi daha farkında ve kültüründen haberdar bir hale getirdi. Textio sayesinde, kullandığımız dilin bizi dış dünyaya ve potansiyel adaylara nasıl sunduğunu öğrenmiş olduk" diyerek açıkladı.

En nihayetinde, yapay zeka yetkinlik açısından gelişme gösterecek ve daha geniş çapta kullanılan bir araç haline gelecek. Ancak işe alımda yapay zekayı denetim altında tutmadan, tarafsız ve olumlu bir sonuç elde etmek mümkün değil. Kısacası, yapay zeka sistemleri değişkenliği ve tarafsızlığı teşvik edecek bir bağlamda programlanmalı. Yapay zeka, teknoloji endüstrisinin yakalandığı önyargı salgınını ortadan kaldıramaz. Fakat, çeşitliliği artırmak ve eşitliği sağlamak için mücadele etmemize yardımcı olabilir.

En iyi yatırımcınız **bilgisayarınız**

Yeteneğinizi ve biraz da şansınızı kullanarak para kazanmanın yolunu arıyorsanız borsa güzel bir seçim. Peki bu konuda teknolojiye güvenmeli miyiz?

Atakan Yenel (23)
Öğrenci, Münih Teknik Üniversitesi

236 sn

Borsada hisse alıp satmak paranızı hızlı bir şekilde artırmanızı sağlayabilir ancak bu hız yanında riskleri de beraberinde getiriyor. Riskleri minimize etmenin yollarından biri haberleri okuyup borsanın gideceği yönü takip etmek. Yüzlerce farklı kaynaktan gelen haberleri de kimse bilgisayarınız kadar iyi okuyamaz. Bu yazı borsada kendisine yardımcı olması için bilgisayar teknolojisini kullanan insanları anlatıyor.

Twitter ile borsa oynamak

Amerika'nın yeni başkanı Donald Trump bildiğiniz gibi Twitter'da baya aktif. O an aklına gelen bir konuyla ilgili tweet atmaktan hiç çekinmiyor ve o tweet'in sebep olacağı sonuçları da öncesinde düşünmüyor.

Bunu paraya çevirmek isteyen Max Braun, Trump'ın tweetlerini analiz eden bir program yazmış ve bunu insanların da kullanabilmesi için internete koymuş. Program Trump her tweet attığında, o metni okuyup 140 karakter içinde Amerikan borsasında hissesi olan şirket isimlerini arıyor. Eğer bulursa tweet'in o şirketle ilgili iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi söylediğini anlamak için Google'ın metin duygu analizi programını kullanıyor. Eğer Trump o şirket hakkında iyi bir tweet atmışsa şirketin hisselerinin yükseleceğini tahmin ederek o hisselerden alım yapıyor. Eğer Trump şirketle ilgili kötü bir şey söylemişse de, şirket hisselerinin düşeceğini düşünerek satış işlemi gerçekleştiriyor (Amerikan borsasında şirket hissesinin düşeceği üzerine para yatırmanız da mümkün). Bütün

sistem otomatik bir şekilde ilerliyor ve hiç bir adımda insan müdahalesine ihtiyaç duymuyor. Max Braun sistemin işlevselliğini doğrulamak için kendi yaptığı testi de paylaşmış ve görülen o ki 2 aylık bir sürede %7 kazanç sağlamış. Türkiye'de banka faizlerinin aynı zaman diliminde ortalama kazancının da %2 olduğunu belirtelim.

Twitter'da benzer borsa hareketleri başka hesaplardan da takip edebilmek mümkün. Örneğin Elon Musk 7 Haziran 2016'da attığı tweet'te Tesla şirketinin, haberlerde söylenin aksine araba bataryaları için Samsung ile değil, Panasonic ile çalıştığını söylemişti. Bu tweet Samsung hisselerinin %8 düşmesine sebep oldu ve toplamda 580 milyon doları anında siliverdi.

Twitter'ın bu gücünün yanlış ellere geçmesi de mümkün. 2013 yılında Amerikan haber ajansı Associated Press'in 1.9 milyon takipçiye sahip Twitter hesabı hacklenmiş ve korsanlar Beyaz Saray'da patlama olduğunu ve Obama'nın yaralı olduğunu tweet'lemişti. Bu haber Amerikan borsasında ani ve sert bir düşüşe sebep olmuş ve Beyaz Saray basın sözcüsü Obama'nın iyi olduğuna dair açıklama yapınca borsa eski haline gelebilmişti.

Paranızı internete emanet etmek

Mike Roberts Amazon'da bir mühendis ve elindeki 50 bin dolar ile borsa oynamaya karar veriyor. Bunu geleneksel yollardan yapmak yerine parasını internete emanet edebileceği bir sistem yaratıyor ve Twitch sitesini kullanarak bunu herkese açıyor.

Twitch insanların internet üzerinden canlı yayın yapmasını sağlayan bir uygulama. Aynı zamanda izleyicilere sohbet mesajları üzerinden canlı yayındaki kararları etkileyebilme imkanı tanıyor. Roberts kendi portfolyosunu bu sistem üzerinden izleyicilere açmış ve 5 dakikada bir sohbet mesajlarında en çok oy alan hissede alım veya satım işlemi gerçekleştiriyor. Roberts bunu bir deney olarak yapıyor ve bu sistemi dünyadaki ilk çok oyunculu gerçek parayla oynanan borsa oyunu olarak tanımlıyor. Bu oyunun sadece tek bir kuralı var, o da anaparanın 25 bin dolar altında düşmemesi. Bu yazı yazılırken oyuncular tam olarak 23 bin dolar zarardaydı ve oyunun devam edebilmesi için sadece 2 bin dolarları kalmıştı. Siz de bir göz atmak istiyorsanız Google'a

StockStream yazıp kanala bakabilirsiniz. Kanalın Amerika saatine göre saat 9'da çalışmaya başladığını ve sadece Amerikan borsasının aktif olduğu zamanlar aktif kaldığını da belirtelim.

Algoritma bazlı ticaret

Algoritma bazlı ticaretin tek amacı bilgisayardaki son teknolojileri kullanarak kâr etmek. Yapay zeka olsun, makine öğrenmesi olsun, daha hızlı işlem yapmayı mümkün kılan yeni internet teknolojileri olsun, algoritmik ticaret bunu sistemine ekliyor ve bir kâr canavarı haline getiriyor. İnsanlar için takip etmesi çok zor olan matematik formüllerini ve hisselerin farklı özellikteki grafiklerini her saniye adım adım izleyebilen ve geçmiş verilerle karşılaştırma yaparak hissenin sonraki değerini tahmin edebilen sistemler eğer kullanıcıları onlara izin verirse otomatikman onlar adına alım ve satım işlemi gerçekleştirebiliyor. Böyle bir sistemi aynı zamanda daha erken bir tarihten başlatıp, sistemden zaten gerçekleşmiş değer değişimlerini tahmin etmesini isteyerek, test edebilmeniz de mümkün.

Bu amaçla üretilen sistemler yapay zeka araştırmacıları için çok güzel çalışma alanları yaratıyor. Kurduğunuz sisteme ekonomistlerin açıklamalarını takip ettirebilir, haber sitelerini analiz ettirebilir ve borsada ona fayda sağlayacağını düşündüğünüz bütün verileri girdi olarak verebilirsiniz. Bu da bu yapay zeka için çok daha büyük bir veri havuzu demek ve mantıklı bir sonuç çıkartabilmek için çok daha sofistike çözümler üretmeniz gerekiyor. İşin kötü yanıysa, borsa hiç bir zaman tam olarak tahmin edilebilen bir sistem olmadı ve sisteminiz teoride mükemmel çalışıyor olsa bile hisseler sizin tahmin ettiğiniz değerlerden çok daha farklı bir yere gidebilir.

Yapay zekanın tehlikelerini konu alan çoğu senaryoda, yapay zekanın insanlardan bağımsız olarak en kolay para kazanma yolu borsa olarak gösterilir. Gerçekten de kendi benliği olan bir süper yapay zeka, internet sayesinde dünyadaki bütün borsalar üzerinde 24 saat alım satım yaparak hiçbir insan etkileşimi olmadan yüksek miktarda paralar kazanabilir.

Programlanabilir borsa

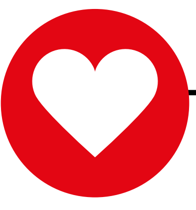
Buradaki bütün örnekler programlama içeriyor, ancak bu illa da en güçlü yanınız olmak zorunda değil. Finans veya matematik arka planına sahip biriyseniz ve borsayla ilgili size kar getireceğine inandığınız bir stratejiniz varsa bunu internet üzerinden deneyebilirsiniz. Quantopian adlı şirket, kendi web sitesinde size borsayla ilgili kurallarınızı koda dökebileceğiniz ve bu kuralları saniyeler içinde eski verilerle deneyebileceğiniz bir arayüz sağlıyor. Eğer kurallarınız iyiyse ve şirketin aylık yarışmalarına girip en yüksek karı elde etmeyi başarırsanız, şirket size ödül olarak yatırımlarınızda kullanabileceğiniz para veriyor (Bu ayki ödül $5000). Aynı zamanda şirketin parasını kullanarak ettiğiniz tüm kar da size kalıyor.

Borsa sadece yeteneğinizi ve biraz da şansınızı kullanarak para kazanmanın en efektif yollarından biri. Kendiniz hariç başka kimseye bağımlı değilseniz ve eğer güzel bir sistem kurabilirseniz, zamanınızın küçük bir bölümünü ayırarak, düzenli bir gelir elde etmeniz de mümkün. Bilgisayarlarınız da bu işin içindeler ve geri kalan her şey gibi borsa da bilgisayarlarınız ile uyumlu hale gelmiş durumda.

TWITTER LİNKİNE QR KODDAN ULAŞABİLİRSİNİZ

Mike Roberts Amazon'da bir mühendis ve elindeki 50 bin dolar ile borsa oynamaya karar veriyor. Bunu geleneksel yollardan yapmak yerine parasını internete emanet edebileceği bir sistem yaratıyor ve Twitch sitesini kullanarak bunu herkese açıyor.

PASSION

Aslı Balkan (26)
PR ve Pazarlama Uzmanı

175 sn

Raw food ve dahası...

Bugünlerde slow kentler slow yaşam derken her şeyi yavaşlatmaya, zamanı kaliteli bir hale getirmeye çalışıyoruz. Peki Raw food bir detoks mucizesi mi yoksa bir yaşam ekolü mü?

Raw Food benim için de yeni bir tecrübe. Bir dönem vejetaryen olma deneyimim ne yazık ki sağlık anlamında hüsranla sonuçlanmıştı. Belirli gıdaları hayatınızdan çıkardığınızda daha faydalı bir diğeri ile dengelemeniz gerekiyor. Vejetaryenlik, veganlık ve raw food da sadece kendinizi belirli ürünlerden "mahrum" bırakmanız gibi basit bir yaşam şekli değil.

Raw akımı 42 derece üzerinde pişmeyen tüm yiyecekler olarak teknik anlamda sınırlandırılabilir. Bu da aslında yiyeceklerin bulundukları halde tüketilmesi ve içindeki oksijeni hala yaşar halde tüketmek anlamına geliyor. Maksimum derecesinin sebebi ise güneş ışığının pişirebildiği / kurutabildiği ısıya kadar yiyeceklere müdahale etmek.

Raw menüsünde neler var? Tüm çiğ sebze ve meyveler, yemiş ve tohumlar, pastörize edilmemiş doğal malzemeler, tahıllar, baklagiller, kök sebzeleri, taze meyve suları ve bitki çayları raw food menümüzde sunulan alternatiflerden.

Eski zamanlarda ateş olmadan önce insanların beslenme modelinin bir yansıması olarak anlatılan çiğ beslenmenin, vegan kültürü gibi etik bir değer yargılamasının ötesinde kişinin kendisine iyi davranmasını, öz sağlığını daha ön planda tutuyor demek çok da yanlış sayılmaz.

Raw beslenmede gıdalar iki yöntem olarak "işlenebiliyor": Robot blender kullanarak (parçalanarak) ve dehidre edilerek (kurutularak) kullanılabiliyor. Ürünlerin pişmiş olarak algılanması da buradan kaynaklanıyor. Birçok tarifte, çiğ vegan keten krakerleri, ekmekler ve kurabiyeler yapmak için bir dehidratör karşımıza çıkıyor. Çiğ yaşam biçimini keşfetmeye kararlıysanız blender, meyve sıkacağı ve kurutucu sahibi olmak bu dünyaya adım atmanızı kolaylaştıracaktır.

Raw food kavramlarının Living / Live Food (Yaşayan Yemek) şeklinde de bir kullanımı mevcut. Şimdilerde tüm beslenme stilini bu akıma adapte edenler olduğu gibi, kısa süreli ve belirli periyotlarda "temizleyici" olarak da pek çok kişinin tercih ettiği tarifleri içeriyor.

Bu konuyu araştırken ilk karşıma çıkan video, izleyebileceğiniz gerçek yaşam hikayeleri "Simply Raw Reversing Diabets in 30 Days" ismi ile YouTube'da yer alıyor. Çiğ beslenme araştırmalara göre şeker, kanser gibi pek çok hastalığın da dolaylı bir çözümü oluyor. Elbette pek çok "yenilik" gibi karşıt görüştekiler de çok fazla.

Sanıyorum tüm görüşlere rağmen bu beslenme modelinin saf, katkısız bir hayat sunduğu konusunda çatallı sesler susuyor.

Raw akımının sadece salataya davet eden bir manifestosu olduğunu düşünmeyin, cheesecake'ten Nachos'a, sarmaya, lazanyaya pek çok bilindik lezzet durakları sunuyor; tek farkla un, şeker, süt, et gibi rafine ve pişmiş herhangi bir malzeme içermeden.

Peki aslında vegan kültürünün bir nevi kardeşi gibi görebileceğimiz Çiğ Beslenme (Raw Food) neden şu an en popüler zamanını yaşıyor? Bir anda aydınlanma yaşama ihtimalimizi düşününce sosyal medya etkisi daha mantıklı geliyor. Belirli tanınmış isimler de bu alanlara ilgi duyunca farkındalık yaratmak kaçınılmaz oluyor.

Sosyal medyanın trendleri belirleme, belirli kişilerin ise rol model olarak öncü olduğu bir gerçek. Sağlıklı yaşamı hayatlarına yayan sadece beslenmekle değil dışarıdan da hatta meditasyon ile kendilerini her anlamda olumlu / iyiliklerle donatan bu insanlar, yeni nesilin "mutluları" olarak karşımıza çıkıyor.

Eminim bu alanda pek çok kişi vardır. Ben sadece kendi tanıdıklarım üzerinden yola çıkarak bir sonuca varmaya çalıştım. Dolayısıyla hayli kişisel yorumları okumaya başlayacağınız konusunda sizleri uyarmam gerekir diye tahmin ediyorum :)

Yaşam şekli ile örnek olan Ayşe Köroğlu bu anlamda takip edilmesi gereken kişilerden. Vegan peynir atölyeleri şimdiden uzun bekleme listeleri oluşturdu, beslenme notları, yogaya olan düşkünlüğü ile bana kalırsa bu neslin bilginlerinden. Onun fit, enerjik ve mutlu halini görmek bile eminim pek çok insanı "Benim de daha mutlu olmak için yediklerimi mi değiştirmem lazım?" sorusu ile baş başa bırakmıştır. Keşke kendisinin tüm yaşam notlarını reçetelerini topladığı bir kaynak olsa da okusak :)

Elçin Oflaz da yine workshop'larına katılabileceğiniz, tarifler edinebileceğiniz bir beslenme danışmanı. Hem kurumsal hem de bireysel olarak seminer veren Oflaz da raw food akımının temsilcilerinden.

Yakın zamanda tanıştığım raw çikolata markası Boz Ayı, oyuncu Müge Boz'un başarılı girişimlerinden biri. Şimdilerden İntema Yaşam içerisindeki yer alan açık mutfak Makai ile de deneysel mutfağını bizlere sunuyor Boz.

Yemek alışkanlıklarının değiştiği bir gerçek. Şu an pek çok insan (ben de bu pek çoklarına dahil durumdayım) kocaman bir hamburger paylaşımı yapmak istemiyor. Herkes sosyal kimliğinde sağlıklı öğünler ile beslenen koşusunu yürüyüşünü eksik etmeyen biri gibi görünmeyi tercih ediyor. Spor ve sağlıklı yaşam kendimizle ve yaşamla barışmanın bir yolu olarak görüyoruz.

Hepinize bir hafta da olsa raw food akımını deneyimlemeyi tavsiye ediyorum. Midenizin rahatladığını, üzerinizdeki ağırlığın azaldığını hissedeceksiniz.

Sağlıklı günler, yeni deneyimler dilerim :)

Basics are **the masterpiece**

Bu ayki yazımda, “Hep kadın modasından mı konuşacağız, yeter!” diyerek yaşam stilini ve look’larını çok beğendiğim Şükrü Kibar’la röportaj yaptım.

Merve Eke (25)
@iamfromspacenow Kurucusu

156 sn

Özellikle erkeklerin bıkkınlık getiren fabrikasyon görüntülerine ilham olacak yazımla bir şeyleri değiştirebilmeyi umduğum, biz kadınların da çok mutlu olacağı bir röportaj oldu. Şükrü Kibar’ın parçalarla kumar gibi oynayıp sonunda kazananın kendisi olduğu stil önerilerini bilgilerinize sunarız. UNeeded markasının kurucusu, elektrik elektronik mühendisi, dans instructor’ı ve sanat direktörlüğü gibi mesleklerle dünyaya %100 fayda sağlayan Şükrü Kibar’a röportaj talebimi kırmadığı için teşekkür ediyor, keyifli okumalar diliyorum.

Kendini birkaç cümleyle anlatır mısın? Tanımayan yoktur gerçi ama ben imza sorumu sormuş olayım. :)
Şükrü Kibar nerede eğlenebileceği bir şey bulsa üstüne atlayan bir adam aslında. Hayatımda birçok farklı dönem yaşadım, o an ne hissediyorsam onu yaptım. Şu an ise, evet o deli gibi dans eden çocuğum. Dans Fabrika’da High Heels Dance eğitmenliği yapıyorum. Kadınlara topuklu ayakkabıyla yapmak istedikleri hayallerini gerçekleştiriyorum. Elektrik elektronik mühendisliği asıl branşım, daha önce 4 yıl kadar tiyatro geçmişim de var. Üniversite yıllarımda her partide dans eden mühendis çocukken şu an bu enerjimi insanlarla paylaşıyorum. Beni heyecanlandıran her şeyi ben çok güzel yaparım deyip sabırsızlıkla atılıyorum. 2 hafta sonra beni çok farklı bir platformda da görebilirsiniz. Starbucks’ta baristayı deli eden o en uzun siparişiniz gibi, ama tadı bence tam istediğim gibi.

Şükrü Kibar’ı tam uyandığı anda yakalasak onu nasıl bir styling içinde görürüz?
Beni tam uyandığımda yakalamak için biraz şanslı olmak gerekiyor ya da Instagram hikayeme bakabilirsiniz. Oversize tişört ve kırmızı boxer en sevdiğim uyuma stilim sanırım. Tabii eğer birine yakalanacaksam tişörtümü çıkarabilirim.

Erkek stilleri hakkında bir kaç hayat kurtaran tüyo verebilir misin?
Basics are the masterpiece! Düz beyaz tişört ve skinny jeans her şeyi kurtarır. Bir erkeğin en karizmatik olduğu zaman kendini en rahat hissettiği zamandır. Ben içinde rahat hissetmediğim hiçbir şeyi, hoşuma gitse dahi giymem. Aktif bir hayatım olduğu için giysilerimin benim vücudumla aynı enerjiye sahip olması gerekir. Çok düşünülmeden yapılmış look’lar her zaman daha çok umursamaz, serseri, özgüvenli ve çekici havayı veriyor.

Gece dışarı eğlenmeye çıkan bir erkek nasıl parçalar seçmeli?
Gece dışarı çıkmak benim için ritüel. Bu yüzden ekstradan bir giysi düşünmek bana göre değil. Eğer gece boyu dans edeceksem kesinlikle üzerimde rahat şeyler olmalı. Gece dışarı çıktığınızda eğer harika bir stylingle çıkmışsanız ama sıkıcı bir şekilde duruyorsanız benim takımımda değilsiniz. Genel olarak şort ve üzerine oversize bir tişört veya sweatshirt tercih ederim. Ayrıca bacaklarımı çok beğeniyorum, herkes görmeli.

İnsanları kıyafetlerinden az çok yorumlayabileceğimize inanıyorum ben. Sence hangi erkek stilini gördüğümüz anda arkamıza bakmadan koşmalıyız?
Casual smart adı altında kullanılan V yakalı kazak, V yakalı tişört giyen erkekler veya kendi olmadığını hissettiğiniz erkeklerden kaçabilirsiniz. Ya çok sıkıcıdır ya da daha kendini bulamamıştır.

Olmazsa olmaz parçaların var mı? Varsa bunlar neler?
Aksesuar kullanmayı seviyorum. Cap ve berelerim diyebilirim sanırım.

Kendi markanı kurduğunu duyduk, ne tarz ürünlerin var ve kimler, nereden satın alabilir?
Üniversiteden 2 arkadaşımla birlikte kurduğumuz bir marka. Oversize, “simple and basic” giysiler tasarlıyoruz. Tamamen kendi ihtiyaçlarımızdan ortaya çıkmış bir marka, başta sadece kendimiz için yapıyorduk ama şu an 1 aylık bebek bir marka oldu. İsmi “UNeeded”, Uneededstore internet sitesinden ve sosyal medya hesaplarından ulaşabilirsiniz.

Hangi tasarımcıların çizgilerini beğeniyorsun?
Benan Bal en beğendiğim Türk tasarımcı. Arkadaşım olduğu için söylemiyorum, hemen hemen her ürünüyle uzun ilişki düşünebilirim. Neil Barret, Virgil Abloh, Ricardo Tisci, Kris van Assche gibi isimlerin tasarımlarını da kendime yakın görüyorum.

En son yaptığın alışverişinde kendine ne veya neler aldın ?
En son kendime Marshall White kulaklık aldım, kendisini bir kulaklıktan daha çok aksesuar olarak çok beğeniyorum.

Son sorum tabii ki felsefe içermeli, sence kişiye göre mi moda, yoksa modaya göre kişi mi?
Üniversite sınavında felsefe bölümünde hiç yanlış yapmadım, ayrıca felsefe okuyan sevgilim olmuştu. Ama bu sorunuz o kadar felsefik geldi ki bunun için çok kafa yormak lazım hemen cevap verilecek bir soru değil.

124; Murat değil **Spider!**

"Ne varsa eskilerde var..." diye düşünüp kolları sıvayan Fiat, teker teker günümüze ışınladığı ikonik modellerine bir yenisini daha ekledi: 124 Spider.

Mehmet Akif Doğan **164 sn**

124 dediğimde aklınıza ilk önce Murat 124 değil de 124 Spider geliyorsa doğru yerdesiniz. Yanlış anlaşılmasın; Murat 124'ü de çok severiz fakat şimdilik kendisini sahnenin arkasına alıyor ve assolisti çağırıyoruz: Yeni Fiat 124 Spider.

1966'dan 1985 yılına kadar üretilen bir 124 Spider vardı. Ülkemiz yollarında rastlamak pek mümkün olmasa da kendisi Fiat'ın roadster otomobiller konusunda uzmanlığını verdiği parçalardandı. Aynı kandan kardeşi Alfa Romeo Spider çeşitli dönemlerde üretime geri dönse de Fiat 124 Spider ne yazık ki 1985'ten sonra bir daha üretilmedi. Ta ki bugüne kadar. İlk nesli daha önce görmemiş olanlar şimdiden Google'da aramaya başladı bile. Öyle ki çok geçmeden de yeni 124'ün genlerini büyük ölçüde atalarından aldığını fark ettiler. Neredeyse aynı far ve ızgara tasarımı, kapıdan itibaren başlayan geniş omuz çizgisi, köşeli arka kısım ve dikdörtgen stoplar... Tıpkı 500'de olduğu gibi 124 Spider da eski modelin "lazer" kalemlerle yeniden çizilmiş bir hali gibi. Hatta ön kaputun üstündeki 2 bombe bile aynı.

Fakat kaportanın altında işler farklı. Yeni Fiat 124 Spider aslında bir Mazda MX-5 ile aynı iskelete sahip. Peki bu neyi değiştirir? Çok şeyi...

MX-5'in dünyanın en başarılı roadster otomobili olmasının altında yatan birçok sebep var ama bunların en önemlisi eşi benzeri az bulunan sürüş karakteri. İşte bu noktada gerçekleri erken gören Fiat akıllıca bir hamleyle kendine yeni bir rakip yaratmak yerine hatırı sayılır tecrübeden ve bilgi birikiminden faydalanmayı seçmiş. Bu akıllıca seçimin üzerine bir de kendi motorunu kullanan Fiat, yer yer boynuzun kulağı geçtiği otomobiliyle yine ders niteliğinde bir işe imza atmış.

Mazda MX-5'te atmosferik motoru kullanmayı

tercih eden Japonların aksine 124'e 1.4 litrelik turbo motorla güç veren Fiat, ciddi bir avantaj yakalamış. Her ne kadar kalbimiz atmosferik motorun karakterini ve sesini arzulasa da mantığımız daha verimli ve daha güçlü turbo motoru seçiyor. 124, kağıt üzerinde MX-5'ten sadece 9 beygir güçlü olsa da asıl keramet torkta; 240 Nm. 1050 kilogramlık ağırlığı bir hot-hatch kadar çabuk ivmelendiren motor yüksek tork sayesinde her viteste ve her devirde hızlanmaya hazır hissettiriyor. Tabi ki atmosferik motorun lineer çizgileri ve yüksek devir çeviren yapısı eğlence faktörünü daha çok destekliyor fakat turbo motor da "boş değil".

Sürüş karakterini Japon kardeşiyle birebir paylaşan 124 Spider, kelimeleri kifayetsiz bırakıyor. Sürücüsüyle bu kadar bütünleşen bir otomobil bulmanız bu günlerde çok zor. Direksiyon sistemi çok net; yolla ilgili bilmeniz gereken herşey size ulaşıyor ve girdileriniz anında cevaplanıyor. Denge mükemmel; 124, yanlış yapmanızı bekleyen kötü arkadaştan ziyade hatalarınızı düzeltmeye çalışan bir dost gibi davranıyor. Virajın ortasında yapacağınız yanlış bir hareketi telafi etmek için her zaman fazladan bir kaç saniyeniz var. Ve eğlence; arkadan itişli bir otomobille en fazla ne kadar eğlenebileceğinizi düşünüyorsanız 124 sizi o sınıra fazlasıyla yakınlaştırıyor. Üstelik bunu yüksek beygir güçleri olmadan yapıyor.

Küçük sorunlar da yok değil. Örneğin süspansiyon sisteminin biraz daha konfor endişesiyle ayarlanmış olması 124'ün go-kart'vari sürüş karakterini baltalıyor. Sınırlara yaklaşıldığında kendini daha çok hissettiren bu eksiklik, gövdenin olması gerekenden çok esnemesiyle vuku buluyor. Yine de bu konuya çok fazla takılmayacağımız aşikar. Kabinde sadece direksiyon üstündeki logo ve gösterge tablosundaki karakterlerle MX-5'ten farklılaşan 124 Spider, tercih edilen renk kombinasyonuyla çok daha "premium" bir havaya sahip. Parlak siyah trim parçaları ve kahverengi koltuklar, otomobilin "İtalyanlığına" daha çok hizmet ediyor. Donanım listesinde ise; Bose ses sistemi, Full LED farlar, anahtarsız giriş ve çalıştırma, far ve yağmur sensörü gibi özellikler yer alıyor. Tabi ki bu donanımların Gusto Paket isimli bir opsiyonla birlikte sunulduğunu da belirtmek gerek. MX-5'te ise bu özelliklerin bir çoğu standart donanım paketlerine dahil olarak geliyor.

Gusto Paket'in de dahil olduğu Lusso donanımıyla tüm silahlarını kuşanarak karşımıza çıkan 124 Spider, toplam 169.000 TL'lik bir fiyat etiketine sahip. Satın alabileceğiniz en ucuz 124 ise 149.000 TL. Fiyatlar karşılaştığında Japon kardeşine göre ciddi bir dezavantaja sahip 124 Spider, turbo motoruyla arayı kapatmaya çalışıyor fakat bagaj ve kullanışlılık gibi konulardan feragat ederek satın aldığınız bir otomobile bu kadar yüksek bir fiyat ödemek soru işaretlerine neden oluyor.

Spor sadece spor mudur?
Anadolu Efes - Valencia maçının düşündürdükleri

Can Elmas, çoşkulu bir basketbol seyircisine sahip olan Valencia'da Anadolu Efes'in kaptanı Doğuş Balbay'la bir araya gelerek spor kariyerini ve deneyimlerini konuştu.

Can Elmas (22)
Öğrenci

469 sn

Türkiye'de futbolun ne kadar önemli olduğunu söylemeye gerek yok. Hatta öyle ki diğer tüm sporlar futbolun yanında sadece aperatif öğünler gibi kalıyor. Eğer bir taraftarın futboldan yüzü gülmüyorsa takımının basketbol şubesiyle ilgilenmeye başlıyor. Orada da aradığını bulamazsa voleybol, hentbol derken yüzme bilmeyen adamlar su topundaki başarıyla övünür hale geliyor. Tabii bunları söylerken hayatını futbol dışındaki diğer sporlardan birine adamış kişileri ayrı tutuyorum. Ama kendileri de kabul edecektir ki azınlıklar belki giderek güçleniyorlar ama hala azınlıklar.

İspanya'ya gelirken de bu ortamın değişmesini açıkçası beklemiyordum. Evet biliyorum İspanya takım sporlarının neredeyse hepsinde çok başarılı ama futbol deyince akla ilk gelen ülkenin halkının bizim gibi önce futbol diyeceğini düşünüyordum. Ama burada işlerin böyle yürümediğini fark ettim ve futbol seyircisi kadar coşkulu bir basketbol seyircisiyle karşılaştım. Öyle ki haftalar öncesinden benimle karşılaşan herkes "Anadolu Efes geliyor maça gelecek misin?" demeye başladı. Bizim ligin takımlarını benden daha iyi tanıyan bu kişiler Anadolu Efes'in Fenerbahçe'nin durumunu sormakla yetinmeyip ligin yeni ekiplerinden Eskişehir Basket'ten bile bahis açtılar. Abartmıyorum ben de Eskişehir'i duyunca çok şaşırdım. Ama ligimizin buradaki basketbolseverler tarafından ciddi anlamda takip edilmesi gururumu okşadı. Bir futbol seyircisi olarak yıllarca La Liga'nın her takımını ezbere bilen birisi olarak bizim ligin aynı muameleyi görmeye başlaması beni çok mutlu etti.

Anadolu Efes'in buraya gelmesine yakın İspanyol arkadaşlarım kendi çalıştıkları bir medya kuruluşu için yardımcı olmamı günü birlik onlarla çalışmamı istediler. Benim için güzel bir fırsat olduğunu düşünüp tabii ki kabul ettim. Zaten uzun zamandır hiç Türk görmemiştim bizim basketbol ekibindeki Türk oyuncularla ve ekibin diğer görevlileriyle Türkçe konuşup bir iki gevezelik yapma şansım oluşursa diye hevesle gittim. Niyetim sadece onlarla konuşmak değildi az da olsa Türk taraftar Türk gazeteci birilerini bulur biraz muhabbet ederim diyordum. İnsan ülkesindeyken kendi milletinin kıymetini anlamıyor. Ama uzaklaşınca özlemeye başlıyorsunuz. Uzun zaman sonra gördüğüm ilk Türk, Anadolu Efes'in kaptanı Doğuş Balbay oldu. Sanki abimi görmüş gibi sarılacaktım kendimi zor tuttum. Daha önce

tanışıklığım olmadığı için çok yadırganabilirdim. Sakin ve resmi bir şekilde muhabbet ettikten ve röportaj yaptıktan sonra basın için ayrılan diğer kısma geçtim. Hiçbir Türk gazeteciye rastlamadım. İspanyollarla biz yeneceğiz diye iddialaştıktan sonra tribünlerde gözüm Türkleri aradı. Kendini belli eden hiçbir Türk'ü görmedim. Mutlaka her yerde Türk vardır ama birbirimizden habersizdik. Valencia'nın Avrupa'nın en büyük basketbol stadlarından birine sahip olduğunu tribünlerin neredeyse her maç doldduğunu o sırada öğrendim. Öyle coşkululardı ki "İdialaştık ama bu adamlar bizi yenerler şuraya baksana gözlerinden ateş fışkırıyor" demeden geçemedim. Bari bir iki tane Türk olsaydı da biz de biri ki bağırsaydık diye düşünürken "Adamı çalışsın diye getirdik oturmuş maçı izliyor" dercesine bakan gözlerini üzerimde hissettim. Neyse ayıp olmasın çalışayım bari derken maç başladı. Maçın başından sonuna kadar Valencia skor üstünlüğünü koruyunca taraftarlar coştukça coştu. İddialaştığım gazeteciler "Que paso?" demeye başladılar. Türkler bitti demeden bitmez demedim ama daha İstanbul'a geleceksiniz Fenerbahçe de Ocak'ta buraya gelecek dedim. Konuşabildiklerimin biraz da olsa canlarını sıktım ama taraftarın keyfi çok yerindeydi. 70 yaşında stada girerken yardım ettiğim zar zor yürüyen amcanın Valencia sayı attıkça yerinde duramaması bu coşkuyu ve keyfi anlamam için iyi bir örnek oldu.

Anadolu Efes kaybederken üzülmemek mümkün değildi belki ama aklım başka şeylere takıldı. Çocuklarıyla torunlarıyla maça engel tanımadan gelen yaşlılar ve basketbolun veya başka bir sporun ülkelerin iletişimine katkısı.

Öncelikle yaşlılardan bahsetmek istiyorum. Bizim ülkenin yaşlılarının hayata bakış açısını hepimiz biliriz hatta hepimiz yadırgarız. Tatile gitmezler sosyal hayatları yoktur, Avrupa'nın yaşlıları gibi kendilerine bakmazlar der konuşur dururuz. Ama işin aslına bakınca bizim yaşlıların ekonomik statüsünün bu tip faaliyetlere pek de imkan vermediğini kabul etmemiz gerek. Emeklilerin durumunun yanı sıra yaşlılarımızın moral ekonomi dediğimiz Türkiye gibi ülkelerde hala varlığını sürdüren yardımlaşma faaliyetlerinin en önemli rollerini üstlendiklerini hatırlamalıyız. "Aman yavrum bizden geçti siz bizim yerimize de gezin" deyip çocuklarına torunlarına yeğenlerine para sıkıştıran yaşlılarımızı gezmiyor diye suçlamak yanlış olur. Ama eğer onları seviyorsak otobüsleri bedava yapmak kadar onlara sosyal hayata katılmaları için çeşitli indirimler yapılabilir. Ben İspanya'daki yaşlıların coşkusunu bizim yorgun ama iyi yaşlılarımızda görmek istiyorum...

Diğer nokta ise ülke tanıtımı. Türkiye, sporun ülke tanıtımı konusunun farkında. Bunun için Avrupa ve Dünya kupalarına olimpiyatlara her türlü şampiyonaya aday oluyoruz ama bunlar yeterli mi diye aklımda soru işaretleri var. Hepimiz biliyoruz ki Türkiye yurt dışında özellikle Avrupa'da çok kötü algılanan bir ülke olmaya başladı. Abartı ve çoğu yönüyle haksız olan bu önyargılar almış başını giderken Türkiye kamu diplomasisi denilen yani dışişlerinin farklı bir boyutu olan başka bir ülkenin hükümeti ile değil halkı ile yakınlaşmayı amaçlayan politikayı çok iyi kullanmak zorunda. Mesela halk hükümetleri izin vermediği için Türkiye'ye turist olarak gelmiyor değil; Türkiye'yi korkunç bir yer zannettiği için gelmiyor. O zaman her imkan sonuna kadar kullanılmalı. Mesela Türkler hakkında çok fazla önyargısı olmayan ama duyduğu haberlerle biraz endişe duyan Valencianoları etkilemek kendimizi onlara anlatabilmek için her imkanı değerlendirmeliyiz. Bunu sadece kulüpler yapamaz ama büyükelçiliklerle bir işbirliğiyle pek ala da yapılabilir. Bu coşkulu basketbol seyircisine basketbol aracılığıyla ülkemiz kendisini doğru bir şekilde tanıtabilir. Herkesin ilgisi maçtayken maçtan birkaç gün önce Anadolu Efes (veya deplasmana giden başka bir Türk takımı) adına çeşitli etkinlikler düzenleyebilir. Koskoca Türkiye iki tane stand kurup Valencia taraftarıyla kaynaşmayı sağlayamayacak bir ülke değil. Yeter ki her imkanı değerlendirmek için harekete geçelim. Türk reklamcılığı üzerine bu kadar tartışma bu kadar çabanın yerine biraz da Türkiye'nin reklamını nasıl yapabiliriz diye kafa yormak bence daha isabetli olacak.

Ekranların ve parkenin dışındaki Doğuş Balbay nasıl birisidir? Maç ve antrenman döngüsünün dışında neler yapar?

Genelde ailemle ve eşimle vakit geçirmeye çalışıyorum. Bunun dışında dinlenmeye çok fazla vakit ayırıyorum çünkü yoğun bir tempomuz var. Deniz kenarına gitmeyi seviyorum çünkü İstanbul'un en güzel yanlarından biri deniz kenarında yürüyüş yapmak ya da deniz kenarında yemek yemek. O yüzden bu tür avantajlardan faydalanmaya çalışıyorum. Yoğun tempoda çok da vaktimiz olmuyor açıkçası... Evde dizi izlemek, film izlemek işimi daha da kolaylaştırıyor.

Futbolun daha yaygın olduğu bir ülkede yaşıyoruz. Sizi basketbola iten sebepler neydi?

Aslında ben de futbolla ilgileniyordum ilk başlarda. Yaşımın çok ufak olması nedeniyle, -biraz da ablamın vasıtasıyla- ablamın spor okuluna başladığını duyunca ben de ona eşlik etmek için basketbola başladım. Beraber spor okuluna başladık.

Bu şekilde sadece hafta sonları hobi olarak başladığım spor neticesinde hem üniversite bursuyla Texas'ta okuma fırsatı buldum hem de profesyonel olarak hayatımı sürdürüyorum. Tabii ki futbol ülkesiyiz ama basketbol da son zamanlarda çok gelişti. Hem takımların yatırımları hem de sponsorluklar sayesinde basketbol çok daha iyi yerlere geldi. Ama daha da iyi olacak diye düşünüyorum. Türk basketbolu çok daha iyi yerlere gelecek. Bence Türkiye Ligi Avrupa'nın en iyi birkaç liginden biri.

2007-2011 yılları arası NCAA'de geçirdiğiniz zamanı nasıl değerlendirirsiniz? Spor ve kişisel gelişim anlamında neler edindiniz?

17-18 yaşında aileden uzak yaşamak ve tek başına yaşam kurmak gerçekten çok zor ama bana çok önemli tecrübeler kattı ve hayata başka bir bakış açısından bakmamı sağladı. Tek başıma yaşamayı, tek başıma ayaklarımın üzerinde durmayı öğrendim. Farklı bir kültür, farklı bir arkadaş ortamı, farklı bir dil sonuçta, bunların hepsi benim vizyonumu genişletti ve daha iyi bir birey yaptı.

Özellikle saha dışında çok fazla etkisi oldu, beni güçlendirdi. Bunun dışında tabii ki eğitim ve basketbol en üst düzeydeydi Texas Üniversitesi'nde. Bazı zorlukları oldu tabii ki ilk başlarda... Özlem, maçların yoğunluğu ve derslerin zorluğu bazen "Ne yapıyorum ben?" seviyesine getirebiliyor insanı ama oralarda hep güçlü olmanız gerekiyor. Bulunduğunuz yere ait olduğunuzu kendinize inandırmanız gerekiyor. 4,5 yıl boyunca Amerika'da kaldım. Çok keyif aldığım yıllarım oldu, dolu dolu geçti diyebilirim benim için.

Türkiye'deki ve Amerika'daki basketbol anlayışını karşılaştırabilir misiniz? Bu geçiş süreçlerinde ne tür zorluklar yaşadınız?
Amerika tabii ki bir spor ülkesi. Bütün sporlara değer veriyorlar futbol dışında. Futbolda da güçlü yatırımlar yapmaya başladılar. Amerika Milli Futbol takımı da çok iyi başarılar elde ediyor. Ama tabii ki bir kültür bu. En küçük yaşlardan itibaren çocuklar basketbol oynamaya, beyzbol oynamaya başlıyor. Biz henüz Türkiye'de o kültürü aşılayamadık kendimize ama okul sistemi böyle, yaşam tarzları böyle. Bu şekilde gelmiş ve gidiyor. Gerçekten çok güzel ve özenilecek bir spor kültürleri var. Her sporu çok iyi takip ediyorlar. Bizim ülkemizde de spor kültürü gelişmeye başladı ama daha çok futboldan dolayı bazı taraftarların taşkınlıkları oluyor ya da tartışmalı veya kavgalı pozisyonlar oluyor. Onları en aza indirebilirsek diğer ülkelerle yarışabileceğimizi düşünüyorum. Şu anda o kültürümüzü henüz geliştirebilmiş değiliz.

Türkiye'nin en büyük basketbol kulüplerinden birinin kaptanlık bandını taşımak nasıl bir duygu? Saha içi ve dışında bu liderliği nasıl kullanıyorsunuz?
Yaklaşık 3-4 yıldır takım kaptanlığını yapıyorum. Benim için çok gurur verici bir durum. Geçmişe baktığımız zaman bu kulüpte çok değerli isimler bu görevi üstlendi. Ben de en iyi şekilde hem saha içinde hem de saha dışında kulübümü temsil etmeye çalışıyorum. Şu an orta yaşlardayım. Genç arkadaşlarıma yardımcı olmaya ve tecrübelerimi aktarmaya çalışıyorum. Bunun dışında yabancı oyuncularla aramızda gerçekten çok yakın bir ilişki var. Onlara da Türkiye'de karşılaşabilecekleri zorluklar, deplasmanlarla ilgili bilgiler vermeye çalışıyorum. Güzel bir ortam var. Ben hepsine yardımcı olmak için buradayım. Saha içinde ve saha dışında elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum.

Sezon başında hedeflerin en yoğun olduğu dönemdeyiz, Anadolu Efes olarak hedefleriniz neler? Euroleague için hedefiniz ne?
Anadolu Efes gibi köklü bir kulüpte hedefimiz her zaman en yüksektir. Türkiye Kupası'nı kazanmak, Tahincioğlu Basketbol Süper Ligi'ni en üst seviyede bitirmek, play-offlara en yüksek seviyeden girmek, Euroleague'de Final Four'a kalmak. Geçen sezon Final Four kapısını aralamıştık ama maalesef başarılı olamamıştık. Her zaman hedeflerimiz yüksek. Bu sene de en yüksek hedeflerle yola çıktık.

Anadolu Efes gelecek vadeden pek çok genç oyuncuya sahip. Takımın kaptanı olarak onlara neler tavsiye ediyorsunuz, nasıl yardımcı oluyorsunuz? Genç basketbolculara öncelikle ne önerirsiniz?
Yeri geldiğinde onlara hatalarını direkt olarak söylüyorum. Bunları tekrar etmemeleri için benim çaba sarf etmem gerekiyor. Bazı eski alışkanlıkları varsa onlardan kurtulmalarını sağlıyorum. Çünkü geçiş dönemi onlar için. Şu anda 17-18 yaşında genç oyuncularımız. Altyapıdan A takımlara geçerken hem fiziksel olarak hem mental olarak çok farklar oluyor. Ben onlara genelde bu mental kısmı aşılamaya çalışıyorum. Daha güçlü olmalarını, kendi ayakları üzerinde durabilmelerini, yemeklerinden uykularına kadar yaşamlarına çok dikkat etmeleri gerektiğinden bahsediyorum. Onlar da bilgiye açık arkadaşlarımız. Hepsi dikkatlice dinleyip hem saha içinde hem saha dışında uygulamaya çalışıyorlar. Zaten hepsi çok aklı başında ve çok çalışkan gençlerimiz. Ben sadece onlara tecrübelerimi aktarmaya çalışıyorum.

Birlikte oynamayı en çok sevdiğiniz oyuncu kimdi? Takım oluşturmanız istense ilk 5'e kimleri koyardınız?
Bugüne kadar oynadığım ve halen oynamakta olduğum tüm oyuncular benim için çok değerli.

Basketbol kariyerinizi göz önüne aldığınızda unutamadığınız anlar nelerdi? Euroleague'de yaşadığınız en unutulmaz olay hangisi?
Euroleague'de yaşadığım en unutulmaz olay Zoran Planinic'in AX Armani Exchange Olimpia Milan'a karşı kendi sahamızdan attığı unutulmaz bir üçlük vardı. O üçlük unutulmaz anlardandı benim için. İki sayı gerideydik ve kendi sahamızdan üçlüğü atıp maçı kazandık. Onun dışında milli takımlar seviyesinde aldığım dereceler benim için çok önemli. Altyapıda Avrupa şampiyonluğumuz var, Avrupa üçüncülüklerimiz var. Bunlar benim için unutulmaz başarılar ve zamanlardı.

Birkan Batuk'un takıma dönmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?
Bizim için çok faydalı bir arkadaşımız. Bundan önce beraber oynadık. Altyapılarda da beraber vakit geçirmiştik. Bize çok katkı sağlayacağını düşünüyorum bu sezon. Geçen yıllarda da kendini yeteri kadar kanıtladı. Bize de en iyi katkıyı vereceğini düşünüyorum. Bu takımın ona ihtiyacı var.

Ekipteki değişikliklerin hedeflere ulaşma açısından olumlu katkılar verdiğini düşünüyor musunuz?
Bence yeni gelen arkadaşlarımız ve genç arkadaşlarımız, herkes çok iyi ve başarı için kenetlendik.

BOŞLUKLARI DOLDUR

Kariyerimde attığım en önemli adım: Amerika'ya gitmek...

Bana göre en önemli şey: Sağlık.

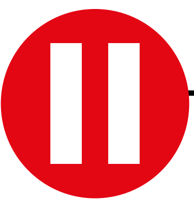
Bir dilek hakkım olsaydı: Kimsenin sakatlanmasını istemezdim.

Hayatımda aldığım en iyi nasihat: "Asla pes etme!"

Beni en iyi anlatan: Kazanma hırsı.

Hayatta en korktuğum şey: Kaybetmek.

Değerli katkılarından dolayı Oğuz Arıcan ve Jose Ramon Alba Benlloch'a çok teşekkür ederim.

Yiğit Karataş

Umut Sağlam

Müzik dünyasının **parlayan yıldızları**

İş Sanat'ın Parlayan Yıldızlar serisi ile Türkiye'de adını duyuran genç müzisyenler Umut Sağlam (19) ve Yiğit Karataş (23)'la projenin detaylarını ve müzik serüvenlerini konuştuk.

Semiha Ahmed, İzel Özten — 508 sn

İş Sanat'ın 18. sezonu, 3 Kasım'da, Eivind Gullberg Jensen yönetimindeki Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası ile açıldı. Soprano Mari Eriksmoen ile birlikte İş Sanat'ın Parlayan Yıldızlar serisindeki performanslarıyla dikkatleri çeken genç sanatçılar Umut Sağlam (çello) ve Yiğit Karataş (keman) da açılış konserinin solistleri oldu. Biz de konser günü bu iki genç müzisyenle bir araya gelerek Parlayan Yıldızlar projesine nasıl katıldıklarını, geleceğe dair hayallerini, müzisyen olmanın zorluklarını ve neler gerektirdiğini kendilerinden dinledik.

O zaman öncelikle sizleri tanıyalım. Umut Sağlam ve Yiğit Karataş kimdir?

Yiğit: Ben Yiğit Karataş, 23 yaşındayım. Yurt dışında eğitimime devam ediyorum. Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'yla birlikte Umut ve ben güzel bir konser vereceğiz. Bu konser için İstanbul'a geldim. İş Sanat'ın sezon açılışını yapıyoruz. Bu, Parlayan Yıldızlar serisinin konseri, o yüzden çok heyecanlıyım. Dört gözle bekliyorum konseri.

Umut: Ben Umut Sağlam, 19 yaşındayım. Eğitimimi, Berlin'de Barenboim-Said Akademisi'de sürdürüyorum. Bu konser için Türkiye'ye geldim ben de. Eğitimime Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuarı'nda başladım. Orada 5 sene okuduktan sonra İstanbul'a, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Konservatuarı'na geldim. Hacettepe'deyken Tufan Tolga ile Mimar Sinan'da ise Yardımcı Doçent Dilbağ Tokay'la çalışıyordum. 2016 senesinden bu yana Berlin'deki Barenboim-Said Akademisi'nde Claudius Popp ile eğitimimi sürdüyorum.

"Fazıl Say benim için çok büyük bir ilham kaynağı. Yaptıkları, ürettikleri, verdiği mücadele benim çok ilgimi çekiyor ve bana ilham veriyor."
Yiğit Karataş

Peki, müzik kaç yaşındayken hayatınıza girdi ve bunun sadece bir hobi olmadığını ne zaman fark ettiniz?
Yiğit: Ben keman çalmaya 8 yaşında başladım. O zaman tabii bilemiyorsunuz bunu meslek olarak yapıp yapmayacağınızı. Zamanla çalışarak, konserler vererek bu benim bir parçam haline geldi. Mesleğimi erken yaşta seçmiş oldum.
Umut: Benim annem müzisyen. O da Hacettepe Konservatuarı'nda okumuş. Ben o yüzden hep evimizdeki piyanoyla oynaya oynaya ve müziği çok severek büyüdüm. Çello sonradan geldi. Ben 2009 senesinde konservatuara girdiğimde belli oldu ne çalacağım. 11 yaşındaydım. Onun öncesinde piyano dersleri almıştım ama ciddi derecede bir şey çalmıyordum.

İş Sanat Parlayan Yıldızlar Projesi'yle isminizi birçok kişiye duyurdunuz. Bize biraz bu projeden bahsedebilir misiniz?
Umut: İş Sanat'ın eski sanat yönetmenlerinden Meriç Soylu'nun vefatı üzerine ailesi onu anmak adına bir projeye sponsor oluyor. Bu da Parlayan Yıldızlar Projesi. İş Sanat da sağ olsun destek oluyor bu projeye ve her yıl genç öğrencilerle müzisyenlere yer veriyorlar. Biz bu proje kapsamında konser vermeye hak kazandık. Onun dışında, bu projenin yarışma gibi bir fonksiyonu da var. Konserlerin sonunda, herkese ödüller veriliyor. Biz de Yiğit'le Meriç Soylu Özel Ödül'ü aldık. Ödülün bir sonucu olarak da burada performans vermemize izin verildi. Parlayan Yıldızlar her şekilde hayatımızı değiştirdi yani.

Peki bu projenin giriş aşamasından biraz bahsedebilir misiniz?
Umut: Biz 18. sezonunda girdik Parlayan Yıldızlar'a. Senelerdir herkes giriyordu. Benim tanıdıklarım da katılıp konserler veriyordu. Çok hoşuma gitti ve denemek istedim. İlk sene denedim, alınmadım. Geçen sene tekrar denedim ve kabul edildim. Zaten bu proje, Türkiye'nin genelinde son derece popüler. Bu proje kapsamında herkes konser vermek istiyor.
Yiğit: Ben geçen sene denedim ilk defa. Bu konser sonucu seçilen iki gençten biriyim ben de Umut'la beraber. Bunun seçmeleri oluyor tabii ki. Hangi müzisyenin, hangi enstrümancının projede konser vereceğiyle ilgili. Seçilen 14 kişi konsere geliyor ve bunlar arasından da sezon açılışı yapacak solistler belirleniyor. Biz iki aşamalı bir süreçten geçtik. O yüzden bu akşam sezon açılışını yapacağız.

Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'yla aynı sahnede yer almak nasıl bir duygu?
Umut: Ben Ankara doğumluyum ve Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası hayatımda ilk defa klasik müziği duyduğum orkestra. Benim Ankara'daki hocam da Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'nın emekli bir sanatçısı. Onun için ben her konseri gözlerim parlaya parlaya izlerdim. Ankara'da her hafta yapmaya devam ediyorlar. Bizim için C.S.O'yu izlemek çok özeldi. Onlarla solist olmak benim hayalimdi. Şimdi onlarla birlikte solist olarak çalacağım.
Yiğit: Onlarla beraber sahneyi paylaşıyor olmak benim için de çok özel bir duygu. Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası çok eski ve dünyaca tanınan bir orkestra. Yanlış hatırlamıyorsam, 1826 yılında kuruldu. Türkiye'nin en köklü orkestralarından bir tanesi. C.S.O ile ilk kez yıllar önce çalma fırsatı bulmuştum. O zamanlar daha çok genç olduğum için tadını çıkartamadım. Bu sefer daha güzel olacağına eminim. O yüzden çok heyecanlıyım.

Başarılı bir müzisyen olmanın anahtarı nedir?
Yiğit: Çok çalışmak. Kulağa basit geliyor ama çok çalışmak ve her kaybettiğinizde kalkıp devam etmek.
Umut: Bir şekilde motivasyonu sürekli içinizde bulmak; bu çok önemli. Motivasyon benim için zaten çalışmanın anahtarıydı. İnsanız sonuçta, her gün 8 saat boyunca gitmiyor. Ben kendi adıma konuşuyorum, bazı günler çalmadığım oluyor. Çünkü o motivasyon sürekli içimde bulunamıyor. Mesela, o gün kötü bir haber alıyorum ve çello çalasım gelmiyor ya da tersine daha çok da gelebiliyor. Sürekli beni çalışmaya motive edecek şeyler bulmaya çalışıyorum. Çalışmak en önemli şey ve bunun yanında girişken olmak çok önemli. Yani insanlarla konuşmak ve bağlantılar kurmak. Çünkü bu işte nasıl çaldığınız çok önemli. İnsanlarla birlikte iyi müzik yapmak çok önemli. Tek çaldığınızda bambaşka bir olay, ikili çaldığınızda bambaşka bir olay. İkili çalarken çok daha zorlaşıyor iş. Ona göre kendinizi ayarlamanız gerekiyor. Bir sürü püf noktası var ama çalışmak en önemli etken.

Peki provalar, eğitimler, konserler ne kadar zamanınızı alıyor? Bunu sosyal hayatınızla birlikte yürütmekte başarılı oluyor musunuz?
Yiğit: Açıkçası benim pek bir sosyal hayatım yok. Bu işin girişi var, çıkışı yok. Eğer bu işi yapacaksanız, kendinizi tamamen adamanız gerekiyor. Müzik artık sizin sosyal hayatınız haline geliyor. Sadece bir iş değil artık. Bundan zevk almaya bakıyorsunuz. Ben edindiğim tecrübelerden sonra eskiden hoşlandığım şeylerden hoşlanmıyorum. Dışarı bir bara gidip arkadaşlarla buluşmak hoş ama sürekli içimde yapmadığım şeylerin stresi oluyor. "Çalışmam lazım, bir şeye hazırlanmam lazım, gelecek konsere hazırlık yapmam lazım" gibi düşüncelere kapılıyorum. Ne yazık ki kaprisli bir iş ama aldığımız hediye ve verdiği haz her şeyden üstün geliyor.
Umut: Yiğit'e katılıyorum tabii ki. Kendinizi adamanız lazım. Ama ben bizim işimizin sosyal hayattan da beslendiğini düşünüyorum kesinlikle. En önemlisi, mutlu olmanız lazım, psikolojik dengenizin yerinde olması lazım. Sosyal hayatın buna çok yardımı dokunuyor. Ben akşam arkadaşlarımla barlara gitmeyi, bira içmeyi, kafelere gitmeyi çok seviyorum. Ama her zaman öncelik sıralaması yapıyorum. Tabii ki en büyük önceliğim işim, derslerim ve okul. Eğer o gün için yeterince çaba sarf ettiysem önceliklerim sosyal hayatıma engel olmuyor. Hatta yaptığım müziğin sosyal yaşantımdan beslendiğini düşünüyorum.

İş Sanat'la çok güzel bir başlangıç yaptınız. Adınızı Türkiye'de ciddi bir şekilde duyurdunuz. Projeleriniz devam edecek mi? İş Sanat'la bunun dışında iş birliğiniz olacak mı?
Yiğit: Şu an, benim bildiğim bir proje yok henüz. Ama davet ederlerse seve seve katılırım. Parlayan Yıldızlar serisi tabii ki devam ediyor her sene. Büyük ihtimalle, gençler şimdiden bu sezonda konser vermeye başladı. Bu gençler arasından seçilen iki kişi, yine önümüzdeki yıl aynı konserde çalacak. Onların konserleri devam ediyor. Ama bizim ileride bir projemiz olabilir. Davet ederlerse seve seve çalarız.
Umut: İş Sanat'tan bana gelen bir teklif olmadı. Ama tabii ki davet edilirsek katılmak isterim. Çok güzel bir proje. İş Sanat da 18 yıldır büyük bir azimle ve tutkuyla sürdürüyor bu projeyi. Ben o konuda İş Sanat'a çok teşekkür etmek istiyorum.
Benim Ankara'da, 25 Aralık'ta bir konserim olacak. Bu sene iki tane daha orkestrayla solistliğim olacak. 25 Aralık'ta Ankara Gençlik Senfoni Orkestrası Orhun Orhon'un yönetiminde bir konser olacak. Orada Çaykovski'nin Rococo teması üzerine varyasyonlarını çalacağım. Bir de 27 Nisan'da Adana'da Çukurova Senfoni Orkestrası'yla bir konserim daha olacak.

Yiğit, senin gelecek projelerin var mı?
Yiğit: Benim bu sezon vereceğim belli konserler var, daha belirlenmemiş olanlar da var aralarında. Bundan iki üç hafta sonra tekrar Türkiye'ye geleceğim ve Ankara'da Erimtan Arkeoloji ve Sanat Müzesi'nde bir resital vereceğim. Ondan sonra Bursa Devlet Senfoni Orkestrası ile benim de ayrı bir konserim var. Orada Çaykovski'nin Keman Konçertosu'nu çalacağım. Ondan sonra Aralık'ta tekrar geliyorum.

Globalde veya Türkiye'de örnek aldığınız isimler kimler? Türkiye sanatçı yetiştirme konusunda nasıl sizce?
Yiğit: Fazıl Say benim için çok büyük bir ilham kaynağı. Yaptıkları, ürettikleri, verdiği mücadele benim çok ilgimi çekiyor ve bana ilham veriyor. Onun dışında da çok önemli müzisyenlerimiz var tabii. Sevgili hocam Emre Cihat Aşkın gibi. Onlara çok teşekkür ediyorum, onlar sayesinde biz yolumuzu

buluyoruz; ileride onlar gibi olmak istiyorum. Ülkeme de faydası dokunacak her şeyi yapmak istiyorum.
Umut: Benim için de Fazıl Say gerçekten önemli bir figür. Yurt dışında okuduğum için biliyorum, Türkiye'nin en tanınan sanatçılarından biri, dünyaca ünlü. Onun dışında, Yiğit'in de dediği gibi Cihat Aşkın ve Pekinel Kardeşler gibi önemli değerlerimiz var. Ülkede kesinlikle çok başarılı, çok iyi sanatçılar var. Avrupa'nın verdiği desteği Türkiye'de bulmak zor ama yine de çok önemli projeler var destek veren, devlet de bazen destek veriyor. Çağdaş Eğitim Vakfı da birçok burs olanağı sağlayan projeler gerçekleştiriyor. Hatta yurt dışına kıyasla bazen Türkiye'den burs olanağı bulmak daha kolay olabiliyor. Barenboim-Said Akademisi'nde okuyorum ben. Bu okulun kurucusu Daniel Barenboim. O herhalde benim hayatımda tanıştığım en ilham verici insanlardan biri. Bir de okulun şöyle bir vizyonu da var: Bize müziğin dışında felsefe, edebiyat, tarih ve siyaset bilimi gibi dersler de veriliyor. Daniel Barenboim'in böyle bir vizyonu var; bir müzisyenin sanatçı olabilmesi için bilgi sahibi olması gerekiyor. İyi bir entelektüel yetiştirmeye çalışıyor okul. Bu konuda Daniel Barenboim, kendime örnek aldığım bir insan. Onun dışında takip ettiğim isimler: çelist Gautier Capuçon ve Fazıl Say'la birlikte albümleri çıkan Nicolas Altstaedt.

Geleceğe ve kariyerinize dair en büyük hedefiniz?
Yiğit: Çok zor bir soru, nasıl cevaplayacağımı bilmiyorum. Çok zor bir aşamadan geçiyoruz çünkü. Ne olacağımız da kesin belli değil, rekabeti çok yüksek olan bir yer. En iyisi olsanız dahi, sizi her zaman elinizden tutup parlatmıyorlar. Benim önümde birkaç yıl daha var, büyük yarışmalara hazırlanıyorum. Bu yarışmaların sonucunda zaten kariyerim şekillenecek. Ama olmak istediğim yer şu an Fazıl Say'ın olduğu yer, Cihat Aşkın'ın olduğu yer. Onlar bizi yurt dışında temsil eden yegane insanlar. Kariyerimden bunu bekliyorum, umarım gerçekleştirebilirim ve öğrendiklerimi de genç müzisyenlere aktarabilirim.
Umut: "Türkiye sanatçı yetiştirme konusunda nasıl?" sorusuyla bu soruyu birleştireceğim. Türkiye'de kesinlikle inanılmaz iyi bir kumaş ve çok yetenekli insanlar var. İnsanları milletine göre ayırmak çok yanlış olur ama Türkiye'de ve Orta Doğu müziğinin yaygın olduğu yerlerde enstrümana dokunuş bir farklı oluyor benim için. Bunu klasik müzikle en çok entegre eden ülke Türkiye, çünkü klasik müzik konusunda Orta Doğu'da en gelişmiş ülkelerden bir tanesi. Sadece Türkiye'de şöyle bir eksiklik var; müzik eğitiminin daha kapsamlı olması gerektiğini düşünüyorum. Herkesin alanında gerçekten çok iddialı bir şekilde eğitim vermesi lazım. Hocanın öğrenciye bir vizyon çizmesi lazım. Önüne seçenekler dizmesi lazım. Öğrencinin müziğin her bir alanı hakkında teorik olarak eğitim alması gerekiyor. Yeni bir eğitim sistemi çizilirse ben çok daha fazla sanatçının çıkabileceğine inanıyorum.

Son soruya gelince de, benim en büyük hayalim Türkiye'ye bir eğitim kurumu açmak. Barenboim'in vizyonundan giderek öğrencilere sadece müzik odaklı bir eğitim değil de ayrıca sosyo-kültürel konularda da eğitim vermek. Eğitmenlerin çok iyi olacağı ve müfredatın çok güzel bir şekilde çizilebileceği bir okul açmak istiyorum.

Müzisyen olmak isteyen cünyırlara tavsiye vermek isteseniz ne derdiniz?
Yiğit: Ben aileleriyle ilgili bir şey söyleyebilirim. Ailelerin desteği çok önemli. Müziğin beraberinde bir sürü masrafı var. O yüzden ailelerin bu konuda hazırlıklı olup sonuna kadar destek vermesi gerekiyor çocuklarına. Onlara inandıktan sonra meyvesini geri alabilirler. Mesela benim şu an destek aldığım ÇEV'in sanat kurumu beni ilk desteklediğinde 10-11 yaşlarındaydım. Aradan 11-12 sene geçti ve şimdi meyvesini alıyorlar. Her taraftan destek almaları çok önemli.
Umut: Benim en büyük tavsiyem şu olurdu; her konuda çok okusunlar, çok sorsunlar, çok araştırsınlar. Tanışabilecekleri insanları araştırsınlar, girişken olsunlar. Herkesle konuşmaya, herkese çalmaya çalışsınlar. Üç insana bile çalsınlar, sürekli konserler versinler. Biz yaptığımız işi çalışma odasında çalmak için yapmıyoruz. Ben konser salonlarında konser verebilmek için çalıyorum. Ne kadar fazla konser verirlerse, ne kadar fazla performans gösterirlerse o kadar hızlı gelişirler. Ne kadar çok okurlarsa da müzikleri o kadar derinlik kazanır. Yiğit'in dediği gibi aile faktörü de çok önemli ama o bizim değiştirebileceğimiz bir faktör değil. O nedenle bence çocuk ne kadar erken kendi ayakları üzerinde durabilirse o kadar iyi onun için. Bir süre sonra yaşam başlıyor, buna ne kadar erken girişirse o kadar iyi.

KISA SORULAR

En sevdiğiniz film müziği hangisi?
Yiğit: Yüzüklerin Efendisi.
Umut: Harry Potter ve La La Land.

Müzisyen olmasaydınız mesleğiniz ne olurdu?
Yiğit: Tiyatrocu ve aktör olmayı isterdim. Onun dışında sporcu olmayı isterdim.
Umut: Küçükken hep şef olmanın hayalini kurardım.

En son hangi şarkıyı dinlediniz?
Yiğit: Müslüm Gürses'in "Sandık" albümünü.
Umut: The Doors'un "People Are Strange" şarkısını.

Şu an hangi kitabı okuyorsunuz?
Umut: Haruki Murakami'nin "A Wild Sheep Chase" kitabını.
Yiğit: Ben uzun süredir kitap okuyamadım; "Yüzüklerin Efendisi"ni tekrar okumaya başlamıştım ama yarıda kaldı.

Hafta sonu yapmaktan en keyif aldığınız etkinlik?
Yiğit: Uyumak.
Umut: Fitness'a gidiyorum.

Geek kültürüne ilgi duyuyor musunuz?
Yiğit: Hoşuma gidiyor, bayılıyorum aslında.
Umut: Gerçek olmadığını fark edene kadar hep Batman olma hayalini kurdum. Hatta hala birazcık umudum var.

Kabuk Adam

Lire dergisi tarafından "Geleceğin 50 yazarı" arasında gösterilen Aslı Erdoğan'ın ilk romanı "Kabuk Adam"ı Erge Güçlü yorumladı.

Erge Güçlü (24)
Business Intelligence Executive, MEC / groupM

106 sn

"Tropiklerde, o gözden ırak adada öğrendim ki, cennetle cehennem iç içedir, ancak bir katil bir peygamber olabilir ve insan bir başkasına aynı kara büyü ayinlerindeki gibi dönüşebilir çünkü insanın tam zıddı gene kendisidir."

Karayipler'e gitme arzusu uyandıran, hindistan cevizi ağaçlarından okyanus kenarında esen rüzgara kadar hissettiren naif ve oldukça başarılı bir Aslı Erdoğan romanı Kabuk Adam. Uzun öykü – kısa roman olarak adlandırabileceğimiz bu kitap; iç dünyasında yalnız, kendince korkuları ve pişmanlıkları olan, çeşitli travmatik anılara sahip, istediği gibi sevilmemiş bir fizikçinin Karayipler'de katıldığı uluslararası bir konferansta istridye kabukları satan kabuk adam Tony ile tanışması ve beraberinde gelen alışılmışın dışındaki aşkı konu alıyor. Adanın yerlisi Tony ve elit olarak adlandırdığımız tabakadan başarılı bir fizikçinin hayat görüşleri, yapay unvanlarımız, özümüzde kim olduğumuz, yalnızlıklarımız ve fazlalıklarımızla örülmüş bir karşılaşma hikayesi. Bir otobiyografi romanı değil ancak yer yer samimi itiraflar içerdiğini düşünüyorum. Ayrıca sağlam betimlemeler ve içsel hesaplaşmalara rağmen oldukça akıcı bir dili var.

Her kadın hayatında bir kabuk adam ile tanışır. Bunun farkına varır ya da varmaz ama tanışır. O kabuk adamı hayatında tuttuğu kadar da mutludur sanırım. Dış görünüşü, yaptığı işi, çevresi ve kültürüyle değil yalnız kim olduğuyla ve sizi nasıl sevdiğiyle ilgilendiğiniz; evreni yeniden yaratabileceğiniz biri. "Kabuk adam" derken cinsiyetsiz olarak kodluyorum; yanındayken tüm kimliklerinizden sıyrılabildiğiniz kişi olarak düşünebilirsiniz.

Bazen alınan diplomalar, kazanılan dereceler, çekim yasası, kozmoloji, bilim insanı olmak filan hiçbir şey ifade etmiyor. Bazen sadece bir kişi hakkındaki her şeyi bilmek istiyorsunuz. O kişinin tüm dehlizlerini açmak ve sadece onun hikayesini anlamak dünyanın sırrını bilmek kadar değerli oluyor. Egzotik bir adaya mı, doğuya mı, batıya mı yoksa iyi hissettiren bir insanın yanına mı aitsiniz? Aidiyet nedir? Gerekli midir?

Siz de kitabı bitirdikten sonra kendinize sorular çıkaracaksınız; buruk ama tatlı sorular.

Kabuk adam ve fizikçi arasında geçen bir diyaloğu aşağıya bırakıyorum. Kitapta altını çizdiğim bölümlerden biriydi. Bir haftasonunuzu bu kitaba ayırmalısınız. Pazartesi bir şeyler değişmiş olacaktır hayatınızda. Mutlaka.

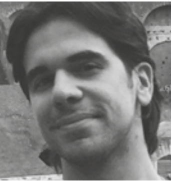
Keyifli okumalar !

"Sen ne iş yaparsın?"
"Fizikçiyim"
"Fizik nedir?"
"Fizik... Yani biz, fizikçiler, maddeyi araştırırız."
İlk kez böyle bir soruyla karşılaşmıştım, hiç kolay değildi üstelik Tony madde kavramından habersizdi.
"Yani, doğal olayları, doğayı inceleriz"
"Okyanusu,balıkları filan mı?"
"Pek öyle sayılmaz. Daha çok cansız varlıkları. Demek istediğim...Örneğin elmaların neden yere düştüğünü..."
Bu sefer kafası iyice karışmıştı.Uğraşacak daha önemli bir konu bulamadığım için de biraz acımıştı bana.
"Aslında, ben yazarım. Benim işim öyküler anlatmak."
...
İşte ancak o zaman, öyküler anlattığımı söylediğimde, Tony beni benimsedi; onun için gerçek bir insan olmayı o anda başardım çünkü gerçek bir iş ile uğraşıyordum.

Süper kahraman filmlerinin evrimi

Alp Turgut (28)
Filmdoktoru.com

473 sn

Sabırsızlıkla beklenen "Thor: Ragnarok" ve "Justice League / Adalet Takımı" filmlerinin çarpışmasına ortak olacağımız Kasım ayına girmişken süper kahraman filmlerinin nereden nereye geldiğine yakından bakmakta fayda var.

Yeni bir tür doğuyor

İlk çizgi romandan uyarlanan süper kahraman temalı uzun metrajlı film olarak kabul edilen "Superman" 1978 yılında vizyona girdiğinde görsel efektler günümüzdeki kadar ileri olamasa da aldığı pozitif eleştiriler yeni bir türün başladığının sinyallerini vermişti. Christopher Reeve'in özdeşleştiği Superman'le Gene Hackman'ın farklı bir yorumla sunduğu Lex Luthor arasındaki kapışma sadece Amerika'nın değil tüm dünyanın da ilgisini çekti. Warner Bros. stüdyolarının yaklaşık altı katı kadar gelir elde ettiği; 55 milyon dolara çekilen ve 300 milyon dolar gelir getiren DC Comics'in Superman'i bir bakıma bu türün ne kadar para getirebileceğinin canlı kanıtı niteliğindeydi. Film, 3 dalda Oscar adaylığı almakla beraber Reeve'e de BAFTA Ödülü getirdi. Devam filmlerini zaman kaybetmeden vizyona sokan Warner Bros., 1980, 1983 ve 1987 yıllarındaki üç başarısız devam filmiyle ilk süper kahraman niteliğindeki Superman'i neredeyse yerin dibine soktu. Aldığı olumsuz eleştiriler sonucunda süper kahraman filmlerine ara veren stüdyonun bu hamlesi aslında bu tür filmlerin ne kadar ince çizgide yer aldığının bir göstergesiydi. Yeni bir kahraman arayışının ardından Warner Bros.'un 1989'da seyirciye sunduğu Tim Burton'ın yönetmenliğini üstlendiği 35 milyon dolar bütçeli "Batman", sadece aldığı olumlu eleştirilerle değil, aynı zamanda 411 milyon dolar gişe başarısıyla döneme damgasını vurdu. Michael Keaton'ın Batman yorumunun övüldüğü ve Jack Nicholson'ın performansıyla Altın Küre adaylığı aldığı filmin 1 Oscar Ödülü ve 6 BAFTA adaylığı bulunuyor. Fakat Batman filmlerinin sonunu da stüdyonun para hırsının getirdiğini söylemek abartı olmaz. 1992 yılındaki "Batman Returns / Batman Dönüyor" filmini saymazsak Warner Bros., 1995 (Batman Forever / Batman Daima) ve 1997 (Batman & Robin) yıllarında yayınlanan

gelmiş geçmiş en kötü filmler arasında gösterilen devam filmleriyle bu karakteri de bitirmeyi başardı. Bu dönemde vizyona giren “The Crow / Karga” (1993), “Men in Black / Siyah Giyinen Adamlar” (1997) ve “Blade / Bıçağın İki Yüzü” (1998) filmleriyle bizlere farklı bir seyir sunmayı başaran stüdyolar bir nevi bu yeni türün tam anlamıyla kendini bulmasına katkı sağlamayı başardı ve 2000’lerle beraber farklı bir sinema dönemine girmiş bulunduk. Artık fantastik sayılan bu türü daha farklı bir isimle anmaya başlayacaktık.

Batman v Superman

Fantastik türden süper kahraman türüne geçiş

2000’den 2005 yılına kadar oldukça hızlı bir geçişe şahitlik ettiğimiz bu dönemin açılışını Bryan Singer’ın “X-Men” (2000) filmi yaptı. 90’larda çizgi filmiyle büyüyen neslin bir anda hayallerini gerçeğe dönüştüren film başta Wolverine, Cyclops ve Magneto olmak üzere birbirinden havalı karakteri beyaz perdeye taşıyarak bir ilki gerçekleştirdi. Neredeyse ilk defa mutasyona uğrayarak süper özelliklere sahip olan insanları daha doğrusu “mutant” bireyleri odak noktasına taşıyan film, yeni yüzyılın gelişen teknolojisi sayesinde yepyeni bir seyir sunmayı başardı seyirciye. Bir yandan farklı insanlar üzerinden ırkçılığı eleştirirken diğer yandan eşcinsellere yapılan ayrımcılığa dikkat çekmesiyle sosyolojik konulara farklı bir şekilde değinen filmin yaş sınırına gerek olmayan içeriği genç izleyici kitlesinin ilgisini fazlasıyla çekmeyi başardı. Hollywood’un uyanmasını sağlayan bu başarıyla beraber 2002 yılında Sam Raimi’nin çektiği “Spider-Man / Örümcek-Adam”ın vizyona girmesi ise süper kahraman filmleri için gerçek bir dönüm noktası oldu. 140 milyon dolarlık bütçesiyle dünya çapında 821 milyon dolar gişe yaparak gelmiş geçmiş en fazla gişe yapan süper kahraman filmi olan Örümcek-Adam’ın başarısı sadece bununla kalmadı. Görsel efektlerin hiç olmadığı kadar etkileyici bir şekilde kullanıldığı filmin halkın içinden bir lise öğrencisini odak noktasına taşıması izleyiciyle karakterin yakınlaşmasını sağladı. Marvel’ın en sevilen karakteri olmasının yanında 1960’lardan beri hayranı olan çizgi romanseverlere ve yine 90’larda yayınlanan çizgi filmleri izleyen kitleye hayallerini sunan filmde işlenen “Büyük güçle beraber büyük sorumluluk gelir” mesajı süper kahraman kişiliğini bir üst seviyeye taşımayı başardı. 11 Eylül sonrası ortaya çıkan kahraman ihtiyacının bir dışa vurumu olarak görülebilecek bu filmlerin başarısının kaynağının az da olsa bundan kaynaklandığını söylemek mümkün. Örümcek-Adam’dan sonra artık süper kahramanların amacı dünyayı insanlığı tehdit eden kötülerden kurtarmaktı.

X-Men ve Örümcek-Adam’ın başarısı tabii ki Superman ve Batman filmlerinde olduğu gibi devam filmlerini getirdi. Fakat bu hatalardan ders alan 20th Century Fox ve Columbia Pictures stüdyolarının sunduğu devam filmleri gelişen görsel efekt ve daha olgun senaryolarla seviyeyi yükseltmeyi başardılar. Arada çok da başarılı olmayan hatta olabildiğince kötü “Daredevil / Korkusuz” ve “Catwoman / Kedi Kadın” gibi örnekler çıksa da 2003 ve 2004 yıllarında vizyona giren “X-Men 2” ve “Spider-Man 2 / Örümcek-Adam 2”, karakterlerin kendileri içerisindeki hesaplaşmaları öne çıkararak hem hikaye anlatımında hem de görsel şov anlamında seyirciye çizgi roman filmlerinin ne kadar olgun olabileceğini kanıtladı. Wolverine’in köklerine inanarak geçmişiyle hesaplaştığı ve kendini kabul ederek X-Men arkadaşlarıyla bir aile olduğu X-Men 2’yle yine kendi sorumluluklarıyla yüzleşen Örümcek-Adam’ın muhteşem görsel efektlerle bezenmiş Dr. Octopus’la olan efsanevi savaşını izlediğimiz Örümcek-Adam 2 filmleri döneme damga vurmayı başardı. Bu iki film hala tüm zamanların en iyi süper kahraman filmleri arasında listelenmeye devam ediyor. Fakat 2005 yılında beklenmedik bir kahramanın geri dönüşüyle her şey bambaşka bir hal aldı. Artık çizgi roman uyarlamalarında yeni bir kapı açılacaktı. Daha felsefi derinliği bulunan, politik, evrensel, karanlık ve ciddi bir kapı.

V for Vendetta

Ticari kaygılardan arınan türün sanatsal başyapıtlar sunduğu bir dönem

2005 yılının süper kahraman ve çizgi roman filmleri açısından keskin bir geçişe şahitlik ettiğini söyleyebiliriz. Frank Miller ve Robert Rodriguez’in önderliğindeki “Sin City / Günah Şehri”, çizgi roman sayfalarından fırlamış görüntü yönetmenliği ve 17 yaş üstü içeriğiyle seyirciye bambaşka bir film sunmakla kalmadı, ayrıca türün ne kadar ileri gidebileceğinin ilk örneklerinden biri oldu. Bunu izleyen 1988 yılındaki Alan Moore’un kaleme aldığı ve aynı adlı çizgi romandan uyarlanan “V for Vendetta”, faşizm ve kapitalizm karşıtı cesur politik duruşuyla seyirciye ilk süper anti-kahramanlardan birini sunarak içeriği gibi devrim yarattı. Bu noktada yaklaşık 70’er milyon dolara çekilen ve iki katı kadar gelir getiren iki filmin de yaş sınırı itibarıyla yaptığı az gişeye dikkat çekmek gerekiyor. Bunları izleyen üçüncü film ise tanıdık bir kahramanı ele almasına rağmen oyuncak ve gişe satışı kaygısı bulunmayan farklı atmosferiyle türü baştan yazdı. Christopher Nolan’ın karakterin küllerinden doğmasını sağlayan Christian Bale ve Liam Neeson’ın başrollerini paylaştığı “Batman Begins / Batman Başlıyor”, Batman’in hak ettiği karanlık tonu olabildiğince gerçekçi ve yetişkin bir içerikle seyirciye felsefi düzeyi yüksek, eşi benzeri bulunmayan bir seyir keyfi sundu.

Nietzsche'nin geliştirdiği özellikle Böyle Söyledi Zerdüşt adlı eserinde açık bir şekilde tanımladığı felsefi terimlerden birisi olan Üstinsan (Übermensch) modelini ve bengi dönüşü odak noktasına alan Nolan'ın hiçbir özel gücü bulunmayan Bruce Wayne karakterini bir üst seviyeye taşıması, filmin çizgi roman sayfalarından daha gerçekçi bir düzleme oturmasını sağladı. 150 milyon dolarlık bütçesiyle 300 milyon dolar gibi potansiyelinden düşük gelir getiren filmin ticari kaygısı bulunmaması da filmin aldığı riski ortaya koymakta. Süper kahraman filmlerinin de gerçekçi olabileceğine ilk defa tanıklık eden stüdyoların asıl farkındalığı ise türün "The Godfather / Baba"sı olarak kabul edilen gerçek bir başyapıt olan 2008 yılındaki serinin ikinci filmi "The Dark Knight / Kara Şövalye" filmiyle gerçekleşti.

"X-Men: The Last Stand / Son Direniş" (2006), "Superman Returns / Superman Dönüyor" (2006), "Ghost Rider / Hayalet Sürücü" (2007) ve "Örümcek-Adam 3" (2007) gibi Nolan'ın karanlık tonunu takip etmeye çalışan başarısız filmlerin ardından vizyona giren Kara Şövalye sonrası hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Heath Ledger'ın insan üstü Joker performansıyla Oscar aldığı film, karanlık atmosferi, Nietzsche ve George Orwell'den esinlenen felsefi teması, politik alt metni ve üst düzey tekniğiyle adını sinemanın başyapıtları arasına yazdırmayı başardı. Kaliteyle beraber gişe başarısının da geldiği film, 1997 yılındaki "Titanic / Titanik"ten sonra 1 milyar dolar gişe başarısını getiren ikinci filmi olma özelliğini kazandı. 2 dalda kazandığı ödülle geri döndüğü 8 dalda Oscar adaylığının yanı sıra BAFTA'dan Altın Küre'ye kadar sayısız festivalden ödülle dönen ve Akademi'nin 5 filmlik en iyi film Oscar adaylığı kontenjanının 10 adaylığa çıkarılmasını sağlayan Kara Şövalye, bir anda kendinden sonraki tüm filmlerin kıstası haline geldi. Öte yandan, "300" (2006), "Watchmen" (2009) ve "Kick-Ass / Göster Gününü" (2010) gibi yaş sınırı bulunan V for Vendetta ve Günah Şehri filmlerinden esinlenen yeni filmlerin beğenilmesine ek olarak Batman Başlıyor sayesinde başlangıç hikayelerinin tuttuğunu gören stüdyoların bu dönemde vizyona giren Marvel çıkışlı "Iron Man / Demir Adam" (2008), "Thor" (2011), "X-Men: First Class / Birinci Sınıf" (2011), "Captain America: The First Avenger / Kaptan Amerika: İlk Yenilmez" (2011) ve "The Amazing Spider-Man / İnanılmaz Örümcek-Adam" (2012) filmlerinin başarıları ise yeni bir dönemin başlangıcının temellerini attı.

Çoklu karakterlere geçerek gişeye oynama dönemi

2012 yılında üçlemeyi mükemmel bir şekilde tamamlayan ve 1 milyar dolardan fazla gelir getiren "The Dark Knight Rises / Kara Şövalye Yükseliyor", Tom Hardy'nin harikulade performansıyla unutulmaz bir kötü karakter sunarak türde bir dönemi sonlandırırken yine aynı sene vizyona giren "The Avengers / Yenilmezler" sevilen süper kahramanları bir araya getirerek bir ilki gerçekleştirdi. 1.5 milyar dolar gişe yaparak çoklu süper kahraman filmlerinin ne kadar sevildiğini gösteren Yenilmezler sonrasında gelen tüm filmler birden fazla sevilen renkli karakteri filme dahil etmeye başladı. Bir noktadan itibaren artık devam filmleri tek bir karakterin ismini taşısa bile tüm karakterleri anlatıyordu. Bunun en güzel örneği kuşkusuz Kaptan Amerika serisinin güya üçüncü filmi olan "Civil War / İç Savaş" (2016). Seyircinin Demir Adam'dan Örümcek-Adam'a kadar her karakteri izleme şansı edindiği filmin Yenilmezler'in devamından bir farkı bulunmuyordu. Bu sefer geride kalan DC ve Warner Bros. stüdyolarının Marvel'a cevabı ise 2013 yılındaki "Man of Steel / Çelik Adam" ve spontane gelişen devam filmi "Batman v Superman: Dawn of Justice / Adaletin Şafağı" oldu. Marvel'ın formülünü Nolan'ın atmosferiyle seyirciye sunmaya çalışan film, gişe kaygısı nedeniyle aceleye gelmesi sebebiyle kendini gelmiş geçmiş en kötü çizgi roman filmleri arasında buldu. Bu aslında birden çok süper kahraman bulunduran filmlerinin kendilerini çok da ciddiye almadıkları takdirde mizahi açıdan zengin esprilerle seyirciye ilgi uyandırdığının göstergesiydi. Bu dönemde fragmanların izleyicilere çok fazla sürprizbozan göstermesi de bir diğer sorun olarak su üstüne çıktı. Seyircinin ilgisini çekmek için filme sürpriz niyetine eklenen sahnelerin fragmanlara koyulması stüdyoların gişe kaygısını özetler nitelikteydi. Örümcek Adam'ın "İç Savaş"ta olduğunu, Wolverine'in "X-Men: Apocalypse / Kıyamet"de göründüğünü ve "Batman v Superman"de Wonder Woman'ın da olacağını filme gitmeden öğrenmiş olduk. Hatta "Batman v Superman" çıtayı biraz daha ileriye götürerek fragmanlarla filmi özetleyerek kendi başarısızlığının mimarı oldu. Sonrasında gelen "Doctor Strange / Doktor Strange" (2016) ve "Spider-Man: Homecoming / Örümcek-Adam: Eve Dönüş" (2017) gibi filmlerle Marvel, aynı mizahı ve hikaye örgüsünü farklı süslerle seyirciye sunarak standart başarısını devam ettirdi. DC ise hatalarından ders alarak "Wonder Woman"la adından söz ettirmeyi başarırken 20th Century Fox "X-Men: Days of Future Past / Geçmiş Günler Gelecek"le seviye atlayan X-Men filmleriyle kaliteyi bozmadı.

The Dark Knight

X-Men

Spiderman: Homecoming

Peki gelecekte bizi ne bekliyor?

Marvel'ın birden fazla süper kahraman barındıran birbirinin devamı niteliğindeki filmlerinin aslında televizyon dizisinden farklı olmadığını belirtmek gerek. Hatta bunu Marvel Stüdyoları da fark etmiş olacak ki Daredevil, Luke Cage, Iron Fist ve Jessica Jones gibi birden fazla ünlü karakterini Netflix üzerinden televizyon dizisi olarak devam ettirmekte. Bu ay vizyona giren ve aynı formülleri kullanan "Thor: Ragnarok" ve "Justice League / Adalet Takımı" filmleriyle de çok farklı bir deneyim yaşayacağımızı düşünmüyorum. Öte yandan, 17 yaş sınırı bulunan yetişkin içeriğine rağmen potansiyelinden oldukça fazla gişe yapan ve derin senaryolarıyla dikkat çeken 20th Century Fox'un X-Men filmlerinin devamı niteliğindeki "Deadpool" (2016) ve "Logan" filmleri, süper kahraman türünde farklı bir uyanışın habercisi oldu. Açıkçası "Logan"ın 2017'nin en iyi filmlerinden biri olduğunu düşündüğümün altını çizmem gerek.

Peki ileriki yıllarda bizleri nasıl süper kahraman filmleri bekliyor? İnanıyorum ki serüvenleşen kahramanları izlemeye daha doyurucu bir şekilde vakit geçirme şansı bulduğumuz dizilerle yola devam edeceğiz. Sinema salonlarında ise gişe kaygısı bulunmayan, felsefi değeri daha yüksek, içinde bulunduğumuz toplumun getirdiği kısıtları ve yarattığımız değerlerin gerçek olup olmadığını sorgulatan V for Vendetta, Kara Şövalye ve Logan gibi sanatsal değeri yüksek filmleri daha sık izleme olanağı bulabiliriz. Serüvenler televizyon dizilerine dönerken temel ve kalıcı olanlar ise ilkler ve sanatsal değer taşıyan başyapıtlar olacak. Zaten başyapıtların da özelliği oldukça az ve öz olmaları değil midir?